Газета Верховної Ради України

Голос України

№ 201 (2448) ■ Четвер, 2 листопада 2000 року ■ Ціна договірна

З початком осінньої путини на Азовському морі проводять операцію «Азов-2000» з метою запобігання браконьєрства.

Фото Бориса ДЕМБИЦЬКОГО (ДІНАУ).

■ 1708 р. Російське військо під командуванням О. Меншикова захопило гетьманську столицю Батурин. Захисників та мешканців винищено.

■ 1884 р. Народився літературознавець академік Олександр Білецький. У 1939-61 рр. — директор Інституту літератури ім. Т. Г. Шевченка АН УРСР.

■ 1914 р. Помер видатний археолог Вікентій Хвойка (Хвойко). 1896-го відкрив перші місцезнаходження Трипільської культури.

■ 1917 р. У Києві відкрився Третій військовий з'їзд.

2 листопада

Не тільки наша справа

Під час зустрічі з віце-президентом ЄБРР Йоахимом Янке заступник Голови Верховної Ради України Степан Гавриш підкреслив, що, незважаючи на певні успіхи української економіки, в країні немає достатньо коштів для розв'язання проблеми ліквідації наслідків «найбільшої в історії людства техногенної катастрофи». Крім того, це не тільки наша внутрішня справа. Вся світова спільнота (а надто європейські країни) зацікавлена «добиватися максимального захищення від наслідків цього лиха».

Пан Янке висловив задоволення посиленням інтенсивності діалогу між Україною та ЄБРР, наголосивши, що для втілення розроблених програм банку «вельми потрібна підтримка Верховної Ради». На його думку, виконання програми закриття ЧАЕС, крім іншого, приведе й до створення нових робочих місць. Адже на 80% її виконують саме українські партнери, фахову кваліфікацію яких Й. Янке оцінив дуже високо.

Під час зустрічі сторони обговорили також кілька практичних питань, пов'язаних з діяльністю ЄБРР в Україні. Степан Гавриш запросив співрозмовника взяти участь у парламентських слуханнях, присвячених атомній енергетиці, що відбудуться 5 грудня.

А Актуально

Осіння теплотерапія

У Києві разом з тарифами на гарячу воду майже вдвічі зросла і плата за опалення квартир — з 51 копійки за квадратний метр загальної площі до 92.

Про причини такої шокової теплотерапії повідав на прес-конференції в Київміськдержадміністрації керівник управління цінової політики Василь Яструбинський.

За його словами, потреба підвищити тарифи виникла ще на початку опалювального періоду 1999 року. Однак міською владою було вжито заходів, щоб зберегти стабільність цін на зазначені послуги. Отже, збиток теплогенерувальних компаній досяг 100 мільйонів гривень. Нині можливості утримання попередніх тарифів вичерпано. Дивно. Процес укладання договорів між НАК «Нафтогаз України» і теплокомуненерго триває аж до весни. Укладено угод на 64 відсотки від потреби, хоча «Нафтогаз України» не задовольняють ціни на природний газ для населення.

Як зазначив Василь Яструбинський, кілька місяців енергогенерувальні компанії і надалі працюватимуть збитково. Василь Яструбинський говорив про одне, а думалося про інше.

(Закінчення на 3-й стор.).

Мінімальна пенсія — не нижче 216 гривень

Ранкове і денне засідання 1 листопада

Саме таку найнижчу межу в пенсійному забезпеченні наших громадян пропонують встановити народні депутати Наталія Вітренко і Володимир Марченко — автори змін до ряду статей Закону «Про пенсійне забезпечення». Вони виходять із того, що мінімальна пенсія повинна дорівнювати прожитковому мінімуму, який має становити 216 грн. 56 копійок.

Звісно, в сесійній залі не знайдеться жодного народного депутата, який проти поліпшення життя своїх виборців. Однак кожен з них ставить резонне запитання: де на ці добрі наміри взяти додаткові мільярди гривень?

Автори проекту пропонують відновити положення прийнятого ще в 1991 році закону про пенсійне забезпечення, яке прив'язувало рівень пенсій до реального заробітку людини, що означає відмову від малозрозумілих коефіцієнтів під час визначення розміру пенсій.

(Закінчення на 2-й стор.).

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Дні «Голосу» на Сумщині

Від сьогодні й до кінця тижня триватимуть дні «Голосу України» на Сумщині. Виїзна журналістська бригада нашої газети (власкор по Сумській області Владислав Жмурков, заступник головного редактора — завідувачка кормережі Світлана Писаренко, юрист Олександр Кумейко та оглядач з гуманітарних проблем Віталій Жежера) зустрінуться з читачами в Тростянецькому та Глухівському районах.

Культура України в Німеччині

Сьогодні в Берліні розпочинаються Дні культури України в Німеччині. Протягом місяця мешканці столиці ФРН, а також Бонна, Грайфсвальда, Мюнхена, Регенсбурга зможуть побувати на виставках, концертах, переглянути вистави й фільми, взяти участь у дискусіях і зустрічах з письменниками і поетами, що розповідатимуть, показуватимуть і знайомитимуть з не всім іще відомою, хоча й зовсім близькою країною, котра у багатьох асоціюється лише з атомною катастрофою. А оскільки народ у Німеччині мобільний — як правило, нічого не варто зацікавленому гайнути за пару сотень кілометрів на виставку чи концерт, а надто коли вони обіцяють бути незвичними, — то на презентації культури України повинно побувати чимало людей.

(Закінчення на 7-й стор.).

Я вам пишу...

Незалежно від телебачення

Хочете розповім, чому я, 78-річний ветеран, не дивлюся українське телебачення? Телевізора вкрали! Десять років тому я заплатив тисячу карбованців за телевізор, який мав отримати в 1993 році. А в підсумку: ні телевізора, ні грошей. На мої звернення до Верховної Ради невтішні відповіді отримував чомусь із Мінфіну. Видно, й далі дізнаватимуся в сусідів: а що там по «ящику»?

Анатолій ЗЕМЧЕНКОВ.

Кременчук Полтавської області.

■ В Анголі зазнав катастрофи Ан-26 з українським екіпажем. За неточними даними, загинуло більш як 40 осіб.

■ Уряд України планує збільшити розміри пенсій на 16—35% з квітня 2001 року.

■ Черговий запуск «Зеніту» за програмою «Морський старт» заплановано на грудень нинішнього року.

■ Заборгованість у зарплаті в країні скоротилася за два місяці на 10%, повідомляє Держкомстат.

P. S.

В Україні наприкінці року послугами мобільного зв'язку користуватимуться майже 700 тисяч осіб

Третя влада — не для розправи

Верховна Рада України за сприяння Центру стратегічних досліджень провела семінар «Судова влада та інформаційні спори». Звертаючись до учасників семінару — журналістів і суддів, заступник глави парламенту Степан Гавриш наголосив: проблема стосунків між пресою і судами є предметом надзвичайно гострих дискусій. Журналіст має конституційне право на висловлення власних поглядів і переконань. І саме цього права ЗМІ позбавляють судові вироки, що за образу честі й гідності чи за поширення неправдивої інформації призначають надмірні штрафні санкції.

Сума судових позовів до ЗМІ за відшкодування моральних збитків у декілька разів перевищує розмір держбюджету України. «Журналісти повинні відповідати за зловживання, але не ціною закриття видань», — зазначив голова парламентського Комітету з питань свободи слова та інформації Олександр Зінченко.

Парламент двічі розглядав законопроекти з цієї проблеми. Однак щоб прийняти нову редакцію закону про соціальний захист журналістів, не вистачило шість голосів. Нині інформаційний комітет готує з семи альтернативних законопроектів один законодавчий акт, який захищав би інтереси ЗМІ, особливо регіональних.

У моді — бюджетний реалізм

Вечірнє засідання 31 жовтня

Парламентська хроніка

Голова бюджетного комітету ВР Олександр Турчинов поінформував депутатів про підсумки опрацювання додаткових пропозицій до проекту закону «Про державний бюджет України на 2001 рік».

Якщо парламент СЬОГОДНІ затвердить проект бюджету в першому читанні, в процесі опрацювання законопроекту до другого читання комітет пропонує уряду додатково розглянути ряд пропозицій, спрямованих на підсилення реальності доходної частини бюджету. Зокрема, уряду пропонується уточнити макроекономічні показники соціально-економічного розвитку та обсяги надходжень до бюджету податків, зборів, обов'язкових платежів, а також можливість збереження у 2001 році пільг зі сплати ПДВ підприємствам АПК. Включити до видаткової частини бюджету покриття заборгованостей, що виникли у попередні роки з зарплати бюджетникам та соціальних виплат. Надати розрахунки щодо можливості проведення індексації грошових доходів населення та підвищення рівня пенсій з урахуванням розміру прожиткового мінімуму (270,1 грн.) та стажу роботи.

Збільшити обсяги фінансування вугільно-видобувних підприємств та видатки на реструктуризацію вугільної промисловості, передбачити виплати регресних позовів шахтарям.

Водночас бюджетний комітет пропонує передбачити фінансування програм соціального захисту інвалідів тільки за рахунок коштів держбюджету. Крім того, надати розрахунки щодо можливостей збільшення розміру виплат за Законом «Про державну соціальну допомогу малозабезпеченим сім'ям» до 60 гривень у розрахунку на одну особу.

До 16 листопада уряд має подати проект бюджету на друге читання.

Парламент також обговорив два законопроекти про об'єднання співвласників багатоквартирних будинків у товариства власників житла та асоціації кондомініумів.

Проект закону про право власності на окремі види майна визначає перелік майна, що не може перебувати у власності громадян, юридичних осіб недержавної форми власності та міжнародних організацій. Це, зокрема, ядерні установки та матеріали, зброя, вибухові речовини, наркотичні та психотропні засоби, державні еталони фізичних величин тощо.

Найгострішу дискусію викликало обговорення проекту постанови ВР про скасування до прийняття відповідного закону постанови Кабінету Міністрів щодо обов'язкової наявності у водіїв страхових полісів та адміністративної відповідальності за їх відсутність. Депутати посилалися на те, що Кабмін перевищив свої повноваження, запровадивши нові правила, які викликали шквал обурень 11-мільйонної когорти водіїв. А уряд — що Законом «Про дорожній рух» саме йому доручено розробити в Правилах дорожнього руху механізм обов'язкового страхування власників авто.

Юліана ШЕВЧУК.

Мінімальна пенсія — не нижче 216 гривень

Ранкове і денне засідання 1 листопада

(Початок на 1-й стор.).

Одночасно із спробою захистити найнезахищенішу частину пенсіонерів парламентарії повернулися і до проблем малозахищених депортованих народів. Розглянули два законопроекти — урядовий і депутатський — про реабілітацію та забезпечення прав осіб з числа національних меншин, що зазнали репресій та були депортовані з території України. Незважаючи на аргументи першого заступника голови парламентського Комітету з питань прав людини, національних меншин і міжнаціональних відносин Рефата Чубарова про необхідність прийняття цього закону, думки народних обранців розійшлися. Одні з них нагадували, що є давно прийнятий закон про реабілітацію жертв політичних репресій, і за його дієвості достатньо скасувати постанову про введення в дію цього закону, яка унеможливила захист прав та інтересів саме представників депортованих нацменшин. Інші пропонували розширити коло осіб, на яких має поширюватися запропонований документ, вилучивши з його назви термін «національні меншини». Знайшлися і такі (з лівих фракцій), хто стверджував, що «ми нікого не депортували і нічого брати гроші з наших кишень», а дехто пропонував заглибитися аж у часи татаро-монгольського іга. Більшість народних обранців схиляється до схвалення урядового законопроекту. Свою позицію вони зможуть підтвердити у четвер, у день голосування.

Під час денного засідання парламентарії зробили спробу дещо «ревізувати» статус безробітного в Україні, внісши відповідні доповнення до Закону «Про зайнятість населення». Запропоновано не надавати такого статусу громадянам, які мають земельну ділянку, обґрунтовуючи це тим, що людині є де працювати і з чого отримувати прибутки. Погоджуючись з такою пропозицією, народні депутати пропонували визначитися з розмірами цієї ділянки та деякими іншими обставинами, невраховання яких може погіршити і без того складне становище наших громадян.

Парламент також розглянув проект постанови про програму гармонізації законодавства України із законодавством Європейського союзу та інші документи.

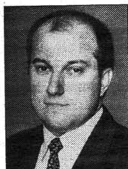
Анатолій БЕНЬ.

P.S. Після консультацій у фракціях координаційна рада парламентської більшості висловилася за підтримку на сьогоднішньому ранковому засіданні Верховної Ради проекту закону про державний бюджет України на 2001 рік у першому читанні.

Блокування — аспект політичний

Бюджет-2001

Бюджетна тема — дражлива й актуальна кожної осені. Перенесення прийняття проекту держбюджету в першому читанні на 2 листопада лише підсилило ажіотаж довкола неї. Спрогнозувати можливий подальший перебіг подій у Верховній Раді ми попросили голову підкомітету з питань видатків держбюджету, члена депутатської групи «Трудова Україна» Олександра СВИРИДУ.

— На мою думку, дуже ймовірно, що 5 фракцій та депутатських груп, тобто НДП, ПЗУ, «Відродження регіонів», СДПУ(о) та «Яблуко», які 19 жовтня фактично заблокували прийняття в першому читанні законопроекту, цього разу можуть зайняти іншу позицію. Це зумовлено тим, що причини, через які це сталося, — суто політичні.

Досліджуючи це питання, ми, експерти «Трудової України» з питань бюджетного провадження, дійшли висновку, що завдяки Кабінету Міністрів сьогодні досягнуто певного порядку на енергоринку. Запроваджено аукціон з продажу нафти і вугілля, заборонено вексельні розрахунки за енергоносії, налагоджено грошову оплату електроенергії. Тепер ці кошти почали отримувати генеруючі компанії, шахтарі та ін. Таким чином, ринок прийшов прозоріше, він почав виходити з «тіні». З тіньового обігу вилучено кошти, приблизна сума яких становитиме щорічно 5 млрд. гривень.

Така політика уряду не всіх задовольняє, і зрозуміло, що дехто пробує за допомогою різних важелів добитися його відставки.

Відомо, що частина обленерго приватизовані певними групами, які зацікавлені в приватизації й інших об'єктів енергоринку. Якщо нині мова зайшла про цю приватизацію, то постає проблема конкуренції між потенційними інвесторами. Західного інвестора, який становить серйозну конкуренцію для згаданих структур, можна відлякати нестабільністю України, зокрема й проблемами з прийняттям бюджету. А який інвестор захоче вкладати в нестабільну економіку великі кошти?

Зрозуміло, що в цьому разі згадані групи вбивають щонайменше двох зайців: позбуваються конкурентів і «збивають» ціну об'єктів.

Є ще одна суто політична причина блокування прийняття проекту бюджету. Віктор Ющенко потенційно для багатьох значних політичних фігур є конкурентом. Це також зумовлює нападки на уряд через неприйняття проекту бюджету, до розробки якого безпосередньо причетні урядові кола, зокрема Мінфін. Тобто на даному етапі опоненти Віктора Ющенка ведуть із ним, гальмуючи бюджетний процес, політичну боротьбу.

Це, на мою думку, і стало головними причинами блокування позаминулого четверга прийняття проекту держбюджету-2001 в першому читанні.

Щодо можливості його прийняття в першому читанні 2 листопада, то, гадаю, що всі народні депутати розуміють: іншого проекту бюджету ми сьогодні мати не зможемо. Його параметри обраховуються в межах 50 млрд. грн., і в дуже невеликих межах (кілька процентів) він балансуватиме в один чи другий бік.

Фотофакт

У Київській держадміністрації відбулася презентація видання «Книга Пам'яті України. Місто-герой Київ».

На знімку: *учасник оборони та визволення Києва Адріан Галябарник (зліва) і голова Спілки ветеранів України генерал армії Іван Герасимов.*

Фото агентства «Прес-КИТ».

Підозрюється в махінаціях

Сьогодні Верховна Рада розгляне проект постанови про надання згоди на притягнення до кримінальної відповідальності та арешт народного депутата Віктора Жердицького, затриманого в Німеччині за підозрою в махінаціях із грошима остарбайтерів.

Голова Комітету з питань Регламенту, депутатської етики та організації роботи ВР Віктор Омеліч повідомив, що викладені у поданні Генеральної прокуратури України факти «досить обґрунтовані й підтверджуються матеріалами».

На думку В. Омеліча, на засіданні парламенту, що має відбутися, передусім «постане процедурне питання, як його розглядати за відсутності Жердицького».

Прем'єр уточнює позиції. Хоч і робить це делікатно

Останнім часом у деяких виданнях, які не просто важко, а й неможливо персоніфікувати з «олігархічними» іменами, з'явилися припущення, що прем'єр Ющенко здає позиції. Підстави для таких припущень серйозні. Наприклад, Віктор Андрійович на зустрічі з однією з парламентських фракцій запевнює у «безвідкатності» позиції уряду в питаннях газотранспортної системи: «трубопровід повинен залишатись українською власністю», а за два тижні у закордонному інтерв'ю заявляє: «Україна готова приватизувати транзитну систему. Ми готуємося виробити спільну з Росією та Європою концепцію». Цікаве, звичайно, питання — що саме вплинуло на кардинальну зміну лінії прем'єра-реформатора. Але й навіть без усебічної відповіді на нього, гірко припускати, що він просто слухняно відреагував на сочинську пропозицію Леоніда Кучми Володимиру Путіну — взяти участь Росії в приватизації газотранспортної системи України. Від Ющенка його стійкі симпатики чекали і чекають адекватної стійкості. Сам Прем'єр-міністр мовчав, і ця мовчанка, як і затяжний «олімпійський спокій» з приводу відомих «арифметичних дебатів» між членами його команди та керівництвом Державної податкової адміністрації (під псевдонімом «прес-служба ДПА»), стала причиною для невеселого прогнозу — Ющенко готовий до відкату реформ.

І ось Віктор Андрійович заговорив. У вівторок на прямій лінії в газеті «Факты и комментарии» він уточнив «безвідкатну позицію»: уряд виступає проти законопроекту про приватизацію транзитного газопроводу країни. З точки зору стратегічних інтересів України, підкреслив В. Ющенко, прийнятніший інший варіант — передача цієї системи в концесію.

Торкнувся Віктор Ющенко і розходжень у розрахунках у ПЕК. Він переконаний, що справа не в цифрах, а в політичних причинах. «Коли два високих урядових чиновники через свої чванство або свої емоції виходять шукати аудит у третьої сторони — це принижує українську владу». Звичайно, чванство високих чиновників не подобається не лише прем'єру, а й тим, хто є простим «суб'єктом» зимового сезону. Але якщо Ющенка «абсолютно не цікавить: на сто тисяч тонн більше чи менше заготовлено вугілля на зиму, а те, що на сьогодні цього вугілля на складах заготовлено на 70% більше, ніж торік», то «суб'єкт» уже може втішитися реальним збільшенням палива, а не контраргументами сторін зі сфери «вищої математики».

До речі, час, відведений на «аудит» «прес-релізу» податкової адміністрації, завершився. Голова спеціально створеної комісії секретар НРБО Є. Марчук мав до 1 листопада доповісти про висновки розслідування Президентові, Голові Верховної Ради і Прем'єр-міністру. А 30 жовтня Леонід Кучма делікатно попросив журналістів «почекати кілька днів висновків комісії», ще делікатніше при цьому прохопившись: у нього «немає жодних підстав піддавати сумніву достовірність інформації податківців». Трохи шкода, що Прем'єр у цьому питанні також виявив надмірну делікатність, пояснивши розходження між Ю. Тимошенко і М. Азаровим «політичними очками і не більше». Та спасибі, за «політикою» Віктор Ющенко все-таки не забув про буденну арифметику: хоча б ті самі збільшені запаси вугілля. Уже гріє...

Людмила КОХАНЕЦЬ.

Осіння теплотерапія

(Початок на 1-й стор.).

Про те, що адміністративне накручування тарифів чи то на електроенергію в промисловості, чи то на тепло і воду в житлово-комунальному секторі так чи інакше б'є по кишені громадян.

До слова, днем раніше заступник голови Держкомітету з будівництва, архітектури і житлової політики Микола Руль у парламенті запевняв, що до зміни цін на природний газ уряд не підвищуватиме тарифи на житлово-комунальні послуги. Василь Яструбинський зі свого боку припускає, що до новорічної ялинки ціни на природний газ усе-таки зростуть. Отже, нинішнє подорожчання тепла і води — лише початок.

Віталій КРАСНЮК.

«Зона відчуження» отримала офіційне тлумачення

Конституційний Суд України оприлюднив рішення про офіційне тлумачення поняття «зона відчуження» в Законі «Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи».

КС одностайно визначив, що «зоною відчуження є територія, яка з 26 квітня 1986 року охоплює ту частину радіаційно небезпечних земель, рівень забруднення яких зумовив потребу евакуації населення в 1986 році на підставі відповідних актів державних органів, незалежно від часу ухвалення цих актів і проведення евакуації».

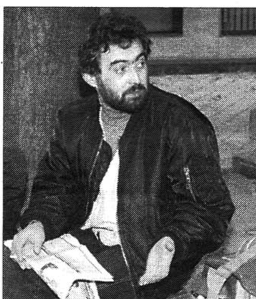
Рішення прийнято за конституційним зверненням громадянки України Маргарити Стешиної, яка звернулася до КС у травні 2000 року з проханням офіційного тлумачення поняття «зона відчуження» для визначення приналежності до такої території сіл Варовичи та Бобер Поліського району Київської області, де вона перебувала у відрядженні 3—9 травня 1986 року. (Згідно з рішенням КС ці села входять до зони відчуження.)

Пізніше вона отримала статус ліквідатора Чорнобильської аварії, а після погіршення здоров'я — III групу інвалідності. Проте 1996 року рішенням Донецької облдержадміністрації була позбавлена ліквідаторських пільг на тій підставі, що працювала за межами зони відчуження.

Але тепер донецьким чиновникам доведеться змінити своє рішення і відновити справедливість щодо Маргарити Стешиної.

По міліції — з кулемета

У Києві обстріляно наряд патрульно-постової служби Радянського району. Вночі, повідомили в центрі громадських зв'язків ГУ МВС України в Києві, невідомий, побачивши наряд ППС, кинувся тікати. На вимогу зупинитися зловмисник почав стріляти з пістолета. Вистрілявши всі патрони, він дістав з поліетиленового пакета пістолет-кулемет і знову відкрив вогонь. З'ясувалося, що затриманий — 30-річний уродженець Львівської області, який з минулого року перебував у розшуку. Міліціонери не постраждали.

 Фотофакт

Фоторепортера газети «Хрещатик» Володимира Струмковського днями було побито і пограбовано. Ввечері в районі столичної станції метро «Шулявська» на нього напали чотири хулігани. Репортера госпіталізовано з травмами обличчя, переломами двох ребер і струсом мозку.

На знімку: Володимир Струмковський до інциденту.

Фото Олександра СИНИЦІ (УНІАН).

Сільські вісті

Кристали з гірчинкою

Завершуються бурякові жнива на Буковині. Солодкі корені вже зібрано на 96 відсотках площ, відведених під цю культуру. На жаль, урожайність далека від очікуваної: кожен гектар видає лише по 218 центнерів сировини. Одна з причин — на порозі осені забракло дощів.

Сезон розпочали всі чотири цукроварні. Але стартували по-різному. На Чернівецькому заводі — чималий запас сировини. Вирощене селяни звозять сюди охоче — підприємство розраховується з ними цукром, жомом і навіть «живими» грішми. На цукроварні «Хрещатик» не встигли вчасно запастися мазутом, через що їй загрожує зупинка. Кельменецький завод також у строю. Щоправда, вихід цукру низький.

А на буковинському аграрному олімпі вже розробляють стратегію на наступний рік. В облдержадміністрації вважають, що цукрозаводи мають активніше допомагати фермерам і власникам земельних паїв. Планується, що це матиме такий вигляд: кожному бажаючому вирощувати буряки підприємства засіватимуть відведені площі за допомогою своєї технікою і своїм насінням, оброблятимуть культуру засобами захисту рослин. А у фазі двох-чотирьох листочків передаватимуть ділянки їх власникам. Решта догляду ляже на плечі самого буряківника.

Василь БАБУХ.

Чернівецька область.

Сусідам — труба, а нам...

 Реалії

Дніпропетровський трубний завод змінив власника. Контрольний пакет акцій викупила компанія «Укргазкомплект» — дочірнє підприємство «Газкомплекту», що є агентом відомого російського «Газпрому».

Північний сусід не ловить гав і слідом за Миколаївським глиноземним та Лисичанським нафтопереробним заводами «узяв участь у приватизації» і Дніпропетровського трубного. Навряд чи російський капітал прогадав. Аби бути рентабельним, підприємству досить випускати 14—15 тисяч тонн труб на місяць. А воно вже тепер випускає їх майже 23 тисячі тонн.

Заводчани поки що з розумінням сприймають усе, що сталося на підприємстві. Повертаються давні замовники з Росії, Азербайджану, Казахстану... Розпочався капремонт цеху безшовних біметалевих труб...

А тим часом поповзли чутки: росіяни накинули оком і на «Криворіжсталь»...

Микола НЕЧИПОРЕНКО.

Дніпропетровськ.

«Помолодшав» госпіталь

 Актуально

Незабаром у Клевані, що у Рівненському районі, новосілля: після реконструкції прийме перших 260 пацієнтів госпіталь для ветеранів війни. Від старого медичного закладу залишились хіба що стіни, та й ті зазнали ремонту. А всередині все — від обладнання до меблів — нове. На реконструкцію госпіталю з обласного бюджету було виділено 1941 тисячу гривень. Укотре виправдав себе вже апробований метод народної толоки, коли всі райони — хто коштами, хто будматеріалами, хто робочою силою — долучилися до цієї корисної справи. Так вони підтримали ідею голови облдержадміністрації Миколи Сороки «омолодити» госпіталь.

Олександра ЮРКОВА.

Рівненська область.

Компанія, яка відкриває світ

За традицією, компанія «Міжнародні авіалінії України» (МАУ) презентувала розклад осінньої навігації, але всупереч сезонним особливостям не скоротила, а збільшила з 72 до 85 авіарейсів на тиждень до Європи і США.

З огляду на незаперечний авторитет компанії, нічого дивного. Високий рівень обслуговування пасажирів МАУ визнали австрійські, бельгійські, іспанські, швейцарські, італійські крилаті перевізники, а співпрацю з «Брітіш Ейр» і «Люфтганзою», «Ейр Франс» та низкою заокеанських авіакомпаній скріплено спеціальними тарифними угодами.

Доки летітимете в оточенні привітних стюардес на батьківщину Діда Мороза — у Копенгаген або, скажімо, зустрічати третє тисячоліття — до Флориди, ви переконаєтеся, як невимушено легко відкривається світ. Утім, може, й не ви, бо, на жаль, ключі від неба далеко не всім по кишені. І, може статися, ви зустрічатимете Новий рік удома, бо не потрапите в число тих 230—240 тисяч щасливчиків, які, політавши на «Боїнгах» або «Аеробусах» МАУ, вже віддали їм належне.

«Міжнародні авіалінії України» перші на пострадянському просторі здобули право на експлуатацію суперскладних літаків класу «Боїнг-707». Для цього знадобилося кілька років стажування у США і Європі, п'ять років експлуатації та поглибленого вивчення систем і механізмів. Якось технічний менеджер компанії Олександр Саустенко зауважив, що той, хто бачив літак такого класу зсередини, без обшивки, не квапиться записатися в пасажири — на свідомість тисне карколомний лабіринт просунутої у комп'ютерний вік Аріадни. Вартість капітального ремонту п'яти літаків МАУ сягає півтора мільйона доларів, а ключі від неба — це водночас і автограф науково-технічного прогресу, і візитка епохи. За міжнародною класифікацією безпека на літаках МАУ становить 99,3 відсотка, тоді як налітали вони вже стільки, що посідають 18-те місце серед авіакомпаній світу.

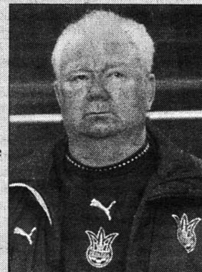
Слухаючи менеджера компанії Олега Костюченка, який розповідав про веб-сторінку МАУ в Інтернеті, зізнаюсь, згадував телепередачу про очевидне, яке неймовірне. Виявилося, щодня через Інтернет до компанії надходить багато заявок на авіаквитки. Це при тому, що клієнт обов'язково повинен мати кредитну картку для підтвердження своєї платоспроможності перед авіакомпанією. Мало того, через два тижні він зможе забронювати квитки на підказаний комп'ютером авіарейс за найбільш сприятливим маршрутом, з урахуванням максимальної сезонної знижки за допомогою звичайного мобільного телефону.

До речі, презентацію осінньо-зимового розкладу польотів МАУ провела спільно з авіакомпанією «Блу Панорама Ерлайнс», яка сприяла відкриттю додаткового рейсу за маршрутом Київ—Мілан—Київ.

Сергій ВЛАД.

Спорт

Валерій ЛОБАНОВСЬКИЙ: «Не дочекаєтесь...»

Майже п'ять місяців не зустрічалися журналісти з головним тренером національної збірної України й київського «Динамо» Валерієм Лобановським. І таке побачення відбулося на початку тижня в заміському тренувальному центрі динамівців у Кончі-Заспі.

На запитання словацького журналіста про стан здоров'я Валерій Васильович відповів: «Коли мене запитують про це, завжди кажу: не дочекаєтесь...».

А ще Лобановський спростував усілякі чутки про свою відставку.

Утім, читача більше, либонь, цікавлять конкретні проблеми, про які йшлося. Отож пропоную вашій увазі головні, як на мене, моменти розмови.

— Ваша оцінка виступу київського «Динамо» в Лізі чемпіонів, які подальші перспективи команди?

— Прогнозів ніколи не робив, тому й тепер утримаюся від них. Почну з того, що вихід до основного раунду Ліги чемпіонів — уже досягнення. Тим більше що його повторюють не раз. Чи могли нинішнього сезону зіграти ліпше? Можливо. То чому не сталося так? Для цього потрібен грунтовний аналіз. Адже у футболі часто трапляється навпаки, не так, як того бажаєш. Приміром, в останньому турі чемпіонату «Шахтар» вів у Полтаві після першого тайму 2:0. Та зрештою все закінчилося 2:2.

Не можу не наголосити і на такому: щоб успішно виступати на кількох фронтах, треба мати принаймні два рівноцінні склади. Варто зазначити, поєдинки в Лізі чемпіонів ми проводили на тлі відбіркових змагань чемпіонату світу-2002, коли до фізичної втоми додавалася ще й психологічна. Футболісти роз'їхалися по збірних і лише напередодні зустрічі в Брюсселі їх вдалося зібрати разом. Внаслідок дисбалансу та втоми маємо приклад, коли футболіст хоче зіграти добре, та не може.

— Кажуть, що перед початком нинішнього сезону ви казали, що цей рік для «Динамо» буде чи не найскладніший...

— Команда протягом тривалого часу не програла навіть жодного товариського матчу. З чотирьох поєдинків Ліги чемпіонів виграла три й один звела внічию. Лише трішечки не вистачило для виходу до наступного раунду. Динамівці демонстрували добротний футбол. Але всі ми — люди, усім властиво стомлюватися. Дехто подумав, що він уже «зірка» і може дозволити собі послаблення. І це миттю позначилося на результаті. Першим дзвінком став поєдинок у Дніпропетровську проти «Дніпра». Цілковита наша перевага, результат — нічия. Потім був програш у Львові. Не стало стабільності. А саме вона і є запорукою класу. Були й інші причини. Але ще треба проаналізувати.

— Чи можна стверджувати, що всі негаразди збірної та «Динамо» від того, що кияни втратили мотивацію?

— Гадаю, деякою мірою це так. І для виходу з цієї ситуації бачу два варіанти. Перший: відмовитися від окремих гравців, другий — спробувати повернути їм втрачені мотивації. Саме тепер ми і працюємо з колективом у цьому напрямі. Але якщо футболіст втратив жагу до футболу, бачить себе в закордонному клубі, але грає абияк, від таких виконавців варто відмовлятися негайно. Шевченко залишав «Динамо» понад рік. Можливо, він був незадоволений від цього. Але емоцій не виказував. На полі він бився до останнього, не шкодуючи себе. На жаль, такі майстри народжуються дуже рідко....

Порушували ще багато тем: селекції, факту порожніх трибун під час матчів національного чемпіонату тощо. ***Запитали Валерія Васильовича і про те, чи не варто повернутися нам до старої системи весна—осінь?***

На це він відповів:

— Навіщо? Адже весь світ, за винятком Росії і скандинавських країн, грає з осені по весну. На це ми й маємо рівнятися...

Записав **Віктор БРАНИЦЬКИЙ.**

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Діти заробляють на хліб. А дорослі — безробітні

В Україні виявлено понад 400 тисяч працюючих дітей

Однією з «нетрадиційних» (тобто таких, з якими раніше ми широко не стикалися) проблем нашого сьогодення стала дитяча праця. «Винахід», як мовиться, не наш, бо у світі така проблема існує давно, і не одне покоління захисників прав дітей намагається її вирішити. Так, за оцінками Міжнародного бюро праці загальна кількість працюючих дітей у країнах, що розвиваються, сьогодні становить близько 250 мільйонів. Йдеться про дітей віком від 5 до 14 років. З них 120 мільйонів (тобто майже половина) працюють в умовах повного робочого дня. Найбільше працюючих дітей виявлено в Азії та Африці, відповідно близько 153 та 80 мільйонів. Ще понад 17 мільйонів — у державах Латинської Америки.

Дитячу працю використовують у багатьох високорозвинених країнах. З'являється вона і в державах з перехідною економікою Східної Європи та Азії. Згідно з оцінками, у Європі налічується близько 1,5 мільйона працюючих дітей.

Отже, підстав для того, щоб Міжнародна організація праці посилила свою увагу до цієї проблеми, достатньо. Саме на її вирішення спрямовано Конвенцію № 182 «Про заборону та негайні дії щодо ліквідації найгірших форм дитячої праці» та Рекомендацію № 193 щодо заборони та негайних дій, ухвалені торік Міжнародною конференцією праці.

Звичайно, для вирішення проблем дитячої праці слід мати чітку картину про її обсяги, сферу та характер. Міжнародна організація праці (МОП) надає Україні значну допомогу в дослідженні цих питань. Наприклад, 21—25 травня цього року згадана організація спільно з українським Держкомітетом статистики в рамках міжнародної програми ліквідації дитячої праці провела в Ялті субрегіональну конференцію з питань методології та результатів обстеження праці дітей. На конференції, зокрема, було відзначено, що Україна першою серед держав Центральної та Східної Європи, а також країн СНД впровадила статистичне дослідження праці дітей.

Упродовж січня 1999 — квітня 2000 року було здійснено п'ять раундів обстеження праці дітей в усіх регіонах нашої держави. За результатами обстеження в Україні виявлено 416 тисяч працюючих дітей: 156 тисяч дівчаток та 260 тисяч хлопчиків. При цьому, 350 тисяч дітей займалися економічною діяльністю, а 66 тисяч працювали в домашньому господарстві. Серед 350 тисяч дітей, зайнятих в економічній сфері, більше половини (52 відсотки) становили діти віком 15—17 років, яким національним законодавством дозволяється працювати. Діти 13—14 років, котрим у зв'язку з обов'язковістю виробничого та трудового навчання у школі дозволяється працювати на легких роботах, становили 24 відсотки та стільки ж — у віці 7—12 (цій категорії заборонено працювати). Найпоширенішими сферами застосування дитячої праці були: сільське господарство (46 відсотків), торгівля (26 відсотків) та сфера послуг (19 відсотків). Значно менше дітей працювало у промисловості (5 відсотків) та на будівництві (4 відсотки).

Переважна більшість міських дітей заробляла на хліб у торгівлі та сфері послуг, а діти з сільської місцевості здебільшого були зайняті на сільськогосподарських роботах. Основні види дитячої зайнятості: робота на току під час жнив, у зерносховищах, на прополюванні сільгоспкультур чи збирання врожаю овочів та фруктів, догляд і випасання худоби, підсобні роботи на будівництві, ремонт, заправка, миття автомобілів, продаж продовольчих та непродовольчих товарів, обслуговування на ринках тощо.

Характерно, що стосунки працюючих дітей з роботодавцями у більшості випадків мали неформальний характер — 82 відсотки дітей прийнято на роботу за усною домовленістю. Якщо до зазначеної кількості працюючих дітей додати зайнятих на приватних та сімейних підприємствах (15 відсотків), а також самозайнятих (27 відсотків), то можна зробити висновок, що більшість дітей працювала в неформальному секторі економіки. Ці фактори спричинили перевищення дорослої норми тривалості робочого тижня у 6 відсотків працюючих дітей.

Зрозуміло, все це негативно впливало на формування здоров'я дитини, оскільки відбувалося саме у фазі найінтенсивнішого фізичного і психічного її розвитку. Шкідливі умови праці призвели до хвороб та фізичних ушкоджень у 3 відсотків зайнятих дітей. Найбільше їх виявлено серед дітей молодшого віку (10—14 років).

Як свідчать результати обстеження, до необхідності працювати дітей спонукали переважно економічні причини. Так, кожна друга опитана дитина причиною роботи назвала бажання мати власні кошти. Через важке матеріальне становище сім'ї працювала кожна третя дитина. І лише 14 відсотків дітей працювали для набуття трудового чи професійного досвіду. Але навіть більшість тих дітей, які повідомили, що працювали для забезпечення власних потреб, засвідчили, що основними причинами були матеріальні труднощі в родині.

Розмір заробітку дітей переважно невеликий. Майже дві третини (63 відсотки) заробляли до 80 гривень за місяць, з них 32 відсотки — лише до 40 гривень.

Між тим, сьогодні в Україні існують конкретні правила прийому на роботу неповнолітніх громадян. Застосування Конвенції 1973 року про мінімальний вік, ратифікованої 7 березня 1979 року, забезпечується Конституцією України, а також цілою низкою документів. Це — Кодекс законів про працю, закони «Про охорону праці», «Основи законодавства України про охорону здоров'я», «Про сприяння соціальному становленню та розвитку молоді в Україні». Відповідно до закону України про дію міжнародних договорів на території нашої держави, ратифікація згаданої Конвенції надає їй положенням силу національного закону.

Низка статей Кодексу законів про працю дозволяє приймати на роботу громадян, що досягли 16-літнього віку. Лише за згодою одного з батьків, як виняток, на роботу можуть бути прийняті 15-літні підлітки. Допускається також прийом на роботу осіб у 14-літньому віці, але для цього існує цілий ряд умов. Серед них — залучення до роботи можливе лише з метою підготовки до виробничої праці; сама ця праця повинна бути неважкою і не завдавати шкоди неповнолітньому.

Також варто відзначити, що неповнолітні (до 18 років) громадяни у трудових правовідносинах прирівнюються у правах до повнолітніх, але користуються пільгами, з огляду на охорону праці, стосовно робочого часу, відпусток. Забороняється використовувати працю неповнолітніх на важких роботах, на роботах з шкідливими та небезпечними умовами праці незалежно від форми власності та галузі. Тривалість робочого часу працівників віком від 16 до 18 років скорочена до 36 годин на тиждень; для осіб віком від 15 до 16 років —24 години.

Заробітна платня неповнолітніх працівників при скороченій тривалості щоденної роботи виплачується у такому самому розмірі, як дорослим працівникам відповідної категорії при повній завантаженості.

Тривалість щорічної відпустки неповнолітніх працівників —31 календарний день, причому відпустку вони можуть брати у будь-який зручний для них час і до настання шестимісячного безперервного стажу на конкретному підприємстві.

У випадку відмови прийняти на роботу молодих громадян в межах встановленої квоти з підприємств, установ та організацій стягується штраф. Його величина —п'ятдесятикратний розмір неоподатковуваного мінімуму прибутків громадян. До речі, кошти ці направляються до державного фонду сприяння зайнятості населення і використовуються для фінансування витрат на створення додаткових робочих місць для молоді.

З огляду на рівень економічної активності дітей встановлено, що торік рівень їхньої зайнятості в середньому становив 3,8 відсотка. Зокрема, 2,7 відсотка дітей працювали на постійній та тимчасовій роботі; 0,2 відсотка мали випадковий разовий заробіток, а 0,9 відсотка — працювали під час шкільних канікул.

Враховуючи актуальність проблем дитячої праці, представники від Міністерства праці та соціальної політики і Державного комітету статистики України нещодавно звернулися до Міжнародної організації праці з пропозицією надати нашій державі допомогу у проведенні додаткових чотирьох раундів обстеження праці дітей, зокрема «дітей вулиці» та шкіл. Також було наголошено на важливості вивчення використання дитячої праці у неформальному секторі економіки та проведення опитування серед роботодавців і підприємців з цього питання.

Разом з тим, не чекаючи результатів соціологічних опитувань, слід посилити контроль місцевих органів влади та громадськості за використанням дитячої праці, ставленням роботодавців до працюючих дітей. В цьому напрямку значну роботу можуть виконати депутати місцевих рад, що дасть змогу прискорити розвиток нормативно-правової та інформаційно-аналітичної бази з питань праці дітей, а також створити комплексну систему заходів, спрямовану на всебічний захист прав дітей та їх життєдіяльність. Зі свого боку, Верховна Рада має прискорити ратифікацію Конвенції Міжнародної організації праці № 182 «Про заборону та негайні дії щодо ліквідації найгірших форм дитячої праці».

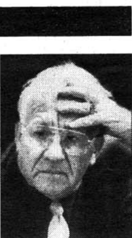
Володимир КАФАРСЬКИЙ,
народний депутат України,
член фракції
Народно-демократичної партії.

Найзаповітніші думки з приводу і не без моралі

Нинішній проект Податкового кодексу, на жаль, сирий

Точка зору

Щороку восени країну лихоманить бюджетним процесом, майбутнім зимуванням та якоюсь жовтнево-листопадовою революцією в політиці. Втім, тут треба зробити ремарку: політики в чистому вигляді, як відомо, немає, є лише економічні інтереси... Тільки ось чиї це інтереси: держави, її громадян чи...

Щороку чути одну й ту саму пісню: немає нової податкової бази, отож прийняття бюджету чи то під загрозою зриву, чи то під загрозою безкінечних змін до нього, мовляв, чия візьме. І щороку нова податкова база не встигає.

Як один із найстаріших представників директорського корпусу, народний депутат України попереднього скликання Верховної Ради звертаюся до уряду, парламенту та Президента України: не користуйтеся процесом прийняття Податкового кодексу як політичним інструментом для натиску на опонентів. Це надто дороге і не потрібне державі та її громадянам «задоволення» — за цим документом мусить працювати вся економіка країни. Податковий кодекс має підвищувати зацікавленість вітчизняного виробника, стимулювати підприємництво, поєднуючи інтереси держави та особистості. І тут не до політичних ігор. Нинішній проект Податкового кодексу видається мені документом, на жаль, сирим. Відчувається, що його готували до якогось терміну, а не для того, щоб підприємства могли керуватися ним для розвитку виробництва. Не враховано в ньому життєво важливі для розвитку вітчизняної промисловості моменти. Це саме той випадок, коли важливо пам'ятати правило: сім разів відміряй, а раз відріж. Не можна нескінченно змінювати правила гри і тримати бюджетний процес або сам бюджет у ручному керуванні. Податковий кодекс, коли ми вже справді хочемо мати реальний керівний документ, має бути серйозно підготовлений, пройти апробацію та обкатку на практиці, щоб не лихоманило всю країну від невдалих рішень, що їх приймають через незнання, невміння, а часом економічну неграмотність керівників, які перестрибнули через десять сходинок службової драбини і несподівано стали вершителями податкової політики України. Тема кадрів і їх підготовка — окрема розмова.

Не хочу нікого образити, але знаю, що багато народних депутатів України, від яких залежить прийняття Податкового кодексу, не володіють достатніми знаннями законів у сфері економіки та науки управління. І їх формальне голосування чи неправильне сприйняття аргументів «за» і «проти» може призвести до ситуації, яку важко виправити в масштабах держави. Цей висновок підтверджується малоефективним десятирічним періодом управління економікою України. Тому закликаю всіх не поспішати з прийняттям скороспілого рішення в розрахунку на шумовий ефект. Податковий кодекс треба перевірити на практиці господарювання, наприклад, у Криму. Кращого полігона для такого експерименту, мабуть, немає. Мої докази на користь Криму такі: тут, як і в Україні, є проблеми, які слід розв'язувати в країні в цілому. На нашому півострові видобувають газ, розвинене суднобудування, військово-промисловий комплекс, виноградарство та виноробство, рослинництво, курорти тощо. Одне слово, є все, що потрібно для економічного експерименту. На штучно створених економічних зонах Красноперекопська і порту Крим будувати економічну політику не можна. Експеримент прискореного розвитку економіки треба перевіряти в великих багатогалузевих регіонах країни.

Випробування Податкового кодексу в цих умовах, безперечно, покаже не тільки його вади, а, можливо, й великі плюси, які нині важко помітити, бо дуже глибоко їх «закопано». Результати такого економічного експерименту необхідно буде докладно вивчити і проаналізувати. Не за теоретичними і прогнозними викладеннями, а за досягнутими результатами. Тільки після такої підготовки можна приймати Податковий кодекс як серйозний базовий документ для функціонування економіки держави. На мою думку, це може статися не раніше 2002 року. Тоді й Верховна Рада, й уряд на ділі зможуть довести свою спроможність. А Президентові, якщо він доб'ється прийняття продуманого та випробуваного на практиці Податкового кодексу бодай наприкінці терміну своїх повноважень, можна буде й пам'ятник поставити...

Нині народне господарство буксує, промисловість майже не працює. А якщо й працюють підприємства, то всупереч, а не завдяки економічній політиці держави. Це, як у дзеркалі, відбивається на добробуті народу і конкретно на розв'язанні такої важливої проблеми для України, як облаштування депортованих народів. Мені не подобається загравання офіційного Києва, та й місцевих владних структур, з окремими націоналістичними силами. Порожні обіцянки одним національним групам, що суперечать інтересам інших і законодавству, — це небезпечна тенденція, недостойна гра. Не можна політикові бути метеликом, який хоче завоювати липовий авторитет. Не за національними ознаками має будуватися політична система, а економічні інтереси не повинні мати національне забарвлення. В Конституції України записано, що всі ми — народ України. І дискримінація за національною ознакою неприпустима. Народи не винні у виборі місця проживання. Маємо те, що маємо, і сталося це не з волі людей, а політиканів. Історію неможливо переробити. Керівництво країни і регіонів зобов'язане зробити все для того, щоб кожний громадянин України вважав її своєю рідною домівкою. Гармонійно розвиватися здатна держава, яка об'єднує всіх людей, не розділяючи їх за національною ознакою. У багатьох питаннях і конкретних справах я підтримую Голову Верховної Ради Криму Леоніда Грача, його зусилля для створення в Криму клімату дружби між народами, які населяють півострів. Шкода тільки, що опоненти глави кримського парламенту в політичному протистоянні з ним використовують такий вибухонебезпечний інструмент, як міжнаціональні відносини. Найлегше, натиснувши на больові точки нації, підняти натовп обурених людей і вказати їм на «ворога».

Так, на жаль, часто-густо відбувається в Криму. Замість того, щоб співвідносити реальні економічні можливості з облаштування депортованих чесно і відверто вести діалог з усім народами Криму й України в цілому, недалекоглядні політики намагаються лавірувати, підспівувати незаконним вимогам про запровадження квоти в кримському парламенті за національною ознакою. Вони хочуть, щоб окремі етнічні групи у Верховній Раді Криму мали свої закріплені місця і цим позбавити громадян України права брати участь у виборах. Тільки через це не треба підтримувати екстремістів. Адже представники майже ста національностей, які населяють цю благодатну землю, є громадянами України і становлять її народ. І жодних привілеїв за етнічною, мовною чи іншою ознакою бути не може ні в Криму, ні загалом в Україні. Це конституційна норма. Норма життя.

Моє коріння російської людини — в Україні. І я хочу, щоб мої діти, онуки та правнуки були тут рівноправними громадянами, щоб ніхто не принижував їх національної гідності. Люблю Україну і Крим, пишаюся тим, що я — почесний громадянин рідного Сімферополя. І сподіваюся, що мої найзаповітніші думки й аргументи знайдуть відгук у тих, кому доля України небайдужа.

Тільки єднання народів робить державу сильною, економічно та політично незалежною, вільною і квітучою. А Україна може й повинна стати такою країною.

Альберт ЖУМИКІН,
народний депутат України другого скликання Верховної Ради,
голова ради акціонерів ЗАТ «Кримвтормет»,
почесний громадянин Сімферополя.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про державну підтримку підприємств, науково-дослідних інститутів і організацій, які розробляють та виготовляють боєприпаси, їх елементи та вироби спецхімії

З метою запобігання втраті науково-технічного, інтелектуального, технологічного та виробничого потенціалу підприємств, науково-дослідних інститутів і організацій, які розробляють та виготовляють боєприпаси, їх елементи та вироби спецхімії, оновлення та поновлення мобілізаційних потужностей для забезпечення національної безпеки держави, поліпшення фінансового стану зазначених суб'єктів цим Законом передбачено порядок списання і реструктуризації податкової заборгованості та надання деяких пільг.

Стаття 1. Визначення термінів та понять

У цьому Законі наведені нижче терміни та поняття вживаються у такому значенні:

платники податків і зборів (обов'язкових платежів) — далі платники податків — підприємства, науково-дослідні інститути та організації, перелік яких визначено в статті 3 цього Закону, що розробляють та виготовляють боєприпаси, їх елементи та вироби спецхімії, на які згідно з законодавством України покладено обов'язок сплачувати податки та збори (обов'язкові платежі);

податкова заборгованість — не сплачені до бюджетів та державних цільових фондів за підсумками господарської діяльності станом на 1 січня 2000 року суми податків і зборів (обов'язкових платежів), перелік яких визначено у статті 2 цього Закону, пені, штрафних та фінансових санкцій, нарахованих на цю заборгованість відповідно до законодавства України;

платіжні вимоги — відповідний банківський документ, на підставі якого здійснюється стягнення податкової заборгованості;

контролюючі органи — державні органи, які в межах своєї компетенції, визначеної законом, здійснюють контроль за своєчасністю, достовірністю та повнотою нарахування податків і зборів (обов'язкових платежів) та погашенням податкових зобов'язань чи податкового боргу;

боєприпаси — вид озброєння, призначений для ураження живої сили противника, знищення його бойової техніки, руйнування укріплень, споруд, виконання інших завдань (освітлення місцевості, розкидання агітаційної літератури тощо);

елементи боєприпасів — окремі деталі та вузли, які застосовуються при виготовленні боєприпасів;

вироби спецхімії — вибухові речовини промислового та військового призначення, порохи, ініціюючі та піротехнічні суміші, сумішні ракетні палива та вироби на їх основі.

Стаття 2. Поширення дії Закону на види заборгованості

До податків і зборів (обов'язкових платежів), на які поширюються списання та реструктуризація податкової заборгованості, належить заборгованість, яка виникла внаслідок несплати:

податку на прибуток підприємств;

податку на додану вартість;

прибуткового податку з громадян;

збору до Фонду для здійснення заходів щодо ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи та соціального захисту населення;

збору на обов'язкове соціальне страхування;

збору на обов'язкове державне пенсійне страхування;

збору до Державного інноваційного фонду;

відрахування та збору на будівництво, реконструкцію, ремонт і утримання автомобільних доріг загального користування;

сум пені, штрафних та фінансових санкцій, нарахованих на заборгованість зі сплати зазначених у цій статті податків та зборів (обов'язкових платежів).

Стаття 3. Платники податків, до яких застосовується цей Закон

Цей Закон застосовується до таких підприємств, науково-дослідних інститутів і організацій, які розробляють та виготовляють боєприпаси, їх елементи та вироби спецхімії:

Донецький казенний завод хімічних виробів (м. Донецьк);

Донецьке відкрите акціонерне товариство «Точмаш» (м. Донецьк);

Горлівський казенний хімічний завод (Донецька область);

Хімічне казенне об'єднання імені Петровського (м. Петровське, Луганська область);

виробниче об'єднання «Луганський верстатобудівний завод» (м. Луганськ);

Рубіжнянський казенний хімічний завод «Зоря» (м. Рубіжне, Луганська область);

Черкаський приладобудівний завод (м. Черкаси);

казенний завод «Імпульс» (м. Шостка, Сумська область);

казенний завод «Зірка» (м. Шостка, Сумська область);

Хімічне об'єднання «Павлоградський хімічний завод» (м. Павлоград, Дніпропетровська область);

відкрите акціонерне товариство «Завод імені Т. Г. Шевченка» (м. Вільнянськ, Запорізька область);

Черкаський науково-виробничий комплекс «Фотоприлад» (м. Черкаси);

Державний науково-дослідний інститут хімічних продуктів (м. Шостка, Сумська область);

Макіївський державний проектний інститут (м. Макіївка, Донецька область).

Стаття 4. Списання податкової заборгованості

Відповідно до цього Закону списанню з платників податків як безнадійні до сплати підлягають суми податкової заборгованості зі сплати пені, штрафних та фінансових санкцій, нарахованих відповідно до законодавства України і не сплачених за підсумками їх господарської діяльності станом на 1 січня 2000 року.

Стаття 5. Реструктуризація податкової заборгованості

Платники податків, які мають податкову заборгованість зі сплати податків і зборів (обов'язкових платежів), визначених у статті 2 цього Закону, за станом господарської діяльності на 1 січня 2000 року, мають право на реструктуризацію такої заборгованості на умовах, передбачених цим Законом.

У разі наявності взаємної заборгованості платника податку і відповідних бюджетів провадиться взаємозалік такої заборгованості у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

Взаємозалік цієї заборгованості провадиться у двомісячний строк з дня набрання чинності цим Законом.

Реструктуризації на умовах, визначених цією статтею, підлягає податкова заборгованість платників податку, яка залишилася після проведення такого взаємозаліку.

Стаття 6. Порядок списання податкової заборгованості

Списання податкової заборгованості з платників податків провадиться шляхом відкликання відповідним контролюючим органом із банківських установ платіжних вимог та інших документів, які є підставою для списання банком сум заборгованості на суму, що підлягає списанню відповідно до цього Закону.

Відкликання платіжних вимог проводиться у місячний термін з дня набрання чинності цим Законом.

Виконання уповноваженими банками платіжних вимог контролюючих органів, виставлених на основі рішень про стягнення податкової заборгованості, з дня набрання чинності цим Законом зупиняється.

У разі порушення контролюючим органом цього терміну платник податку має право звернутися до арбітражного суду з позовом про скасування рішення контролюючого органу в частині, яка відповідає цьому Закону.

Стаття 7. Порядок прийняття рішення щодо реструктуризації та списання податкової заборгованості

Платники податку у тримісячний строк з дня набрання чинності цим Законом приймають рішення щодо реструктуризації податкової заборгованості, зазначеної у статті 2 цього Закону, та у тижневий строк з дня прийняття цього рішення письмово повідомляють про це контролюючий орган, де вони обліковуються.

Контролюючий орган, де обліковується платник податку, зобов'язаний зареєструвати у двотижневий строк з дня отримання повідомлення платника податку щодо прийняття рішення про реструктуризацію податкової заборгованості та відкрити облікову картку реструктурованої податкової заборгованості.

Таке повідомлення платника податку повинно мати:

повну назву платника податку або збору (обов'язкового платежу), його юридичну адресу, статистичний код та податковий номер;

банківський рахунок (рахунки) платника податку;

баланс фінансово-господарської діяльності платника податку за періоди, за результатами яких здійснюється реструктуризація податкової заборгованості;

розрахунок відповідної податкової заборгованості, що підлягає реструктуризації, та графік її погашення.

Зазначене повідомлення має бути підписано керівником і головним бухгалтером платника податку або посадовими особами, які їх заміщують та мають право підпису фінансово-господарських документів.

Якщо зазначене повідомлення має помилки в розрахунках або описки, відповідний контролюючий орган зобов'язаний самостійно виправити ці помилки та описки і у двотижневий строк з дня його отримання повідомити про такі виправлення та про реєстрацію повідомлення платника податку.

У разі виникнення спірних питань щодо права платника податку на списання та реструктуризацію такої заборгованості, розрахунків цієї заборгованості або якщо платник податку не згоден з виправленнями відповідним контролюючим органом помилок і описок у повідомленні щодо прийняття рішення про реструктуризацію заборгованості, такі спори вирішуються у встановленому законом порядку.

Стаття 8. Особливі умови списання заборгованості

За умови сплати за 2000 (звітний) рік платниками податків сум податків і зборів (обов'язкових платежів) до Державного бюджету України та державних цільових фондів, що дорівнюють або таких, що перевищують суми податків і зборів (обов'язкових платежів), нарахованих відповідно до законодавства для сплати в 1998 році, платникам податків списується вся сума податкової заборгованості до Державного бюджету України та державних цільових фондів за підсумками господарської діяльності станом на 1 січня 2000 року.

За підсумками господарської діяльності 2000 року платники податків, які виконали умови, передбачені у цій статті, подають до відповідних контролюючих органів заяви про списання податкової заборгованості.

Відповідні контролюючі органи у двотижневий строк приймають рішення про списання цієї заборгованості.

При невиконанні умов, визначених цією статтею, реструктуризація поширюється на суми не сплачених платниками податків за підсумками господарської діяльності станом на 1 січня 2000 року, крім сум, передбачених статтею 4 цього Закону, і провадиться на умовах, визначених цим Законом.

Стаття 9. Порядок реструктуризації податкової заборгованості

Реструктуризована податкова заборгованість платників податків, зазначених у статті 3 цього Закону, не підлягає індексації, на неї не можуть нараховуватися проценти за податковим кредитом, а також пеня, застосовуватися штрафні та фінансові санкції, передбачені законодавством України.

Суми податкової заборгованості, реструктуризовані в порядку, визначеному цим Законом, у разі несплати платником податків у встановлені цим Законом строки стягуються відповідними контролюючими органами у безспірному порядку.

Суми податкової заборгованості по обов'язкових платежах без урахування нарахованих відповідно до законодавства України сум пені, штрафних і фінансових санкцій реструктуризуються шляхом відстрочення та розстрочення платежів.

Розстрочення їх сплати надається строком на 60 місяців. Сплата реструктуризованої податкової заборгованості починається з 1 січня 2003 року і здійснюється рівними частками до 15 числа кожного місяця.

Строки позовної давності, визначені цивільним законодавством України, не поширюються на вимоги, що випливають зі сплати реструктуризованої податкової заборгованості.

До прийняття контролюючим органом рішення про реструктуризацію податкової заборгованості стягнення цієї заборгованості уповноваженими банками зупиняється.

Стаття 10. Порядок списання та реструктуризації податкової заборгованості зі сплати місцевих податків і зборів

Рішення про списання та реструктуризацію податкової заборгованості платників податків, визначених цим Законом, зі сплати місцевих податків і зборів, а також пені, штрафних і фінансових санкцій, нарахованих відповідно до законодавства України на цю заборгованість, приймаються відповідною місцевою радою в місячний строк з дня набрання чинності цим Законом згідно з умовами, визначеними цим Законом.

Стаття 11. Відповідальність за несплату реструктуризованої податкової заборгованості

Несплата платником податку реструктуризованої податкової заборгованості на умовах цього Закону протягом трьох місяців з вини керівника цього платника податку є підставою для розірвання контракту з керівником такого платника податку.

Стаття 12. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування, крім підпунктів 1 — 4 пункту 6 цієї статті, які набирають чинності з 1 січня 2001 року.

2. Починаючи з 1 січня 2001 року підприємства, науково-дослідні інститути та організації, зазначені у статті 3 цього Закону, звільняються від сплати збору до Державного інноваційного фонду.

3. Щорічно, починаючи з 2001 року, у Державному бюджеті України окремим рядком визначається фінансування витрат на капітальне будівництво, реконструкцію, технічне переоснащення підприємств, науково-дослідних інститутів та організацій згідно із статтею 3 цього Закону, на утилізацію боєприпасів, утримання та створення мобілізаційних потужностей.

4. Кабінету Міністрів України та Фонду державного майна України забезпечити першочергову передачу до 1 січня 2001 року у комунальну власність об'єктів права державної власності (об'єктів соціальної інфраструктури, які належать державним підприємствам, науково-дослідним інститутам і організаціям, визначеним у статті 3 цього Закону, або не увійшли до їх статутних фондів при їх створенні у процесі приватизації (корпоратизації).

5. Кабінету Міністрів України у тримісячний термін після набрання чинності цим Законом:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність з цим Законом;

забезпечити прийняття і виконання міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади нормативно-правових актів, передбачених цим Законом.

6. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1) статтю 19 Закону України «Про Єдиний митний тариф» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 19, ст.259; 1993 р., № 24, ст.270; 1996 р., № 41, ст.192; 1999 р., № 31, ст. 253; 2000 р., № 3, ст.20, № 21, ст. 163, із змінами, внесеними Законом України від 8 червня 2000 року № 1807-III) доповнити пунктом «м» такого змісту:

«м) товари (крім підакцизних), що ввозяться з метою виготовлення боєприпасів, їх елементів та виробів спецхімії. Обсяги ввезення таких товарів визначаються Кабінетом Міністрів України»;

2) частину першу статті 12 Закону України «Про плату за землю» (Відомості Верховної Ради України, 1996 р., № 45, ст.238; 1997 р., № 47, ст.294; 1999 р., № 15, ст.83, № 18, ст.140, № 32, ст.264, № 38, ст.352, № 39, ст.356; 2000 р., № 2, ст.16, № 32, ст.260) доповнити пунктом 16 такого змісту:

«16) підприємства, науково-дослідні інститути та організації, визначені статтею 3 Закону України «Про державну підтримку підприємств, науково-дослідних інститутів та організацій, які розробляють та виготовляють боєприпаси, їх елементи та вироби спецхімії»;

3) статтю 11 Закону України «Про податок на додану вартість» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 21, ст.156, № 37, ст.239, № 38, ст.250, № 47, ст.294, № 51, ст.305, ст.307; 1998 р., № 10, ст.37, № 17, ст.83, № 18, ст.95, № 20, ст.100, № 33, ст.224; 1999 р., № 4, ст.33, № 7, ст.53, ст.54, № 15, ст.83, ст.88, № 18, ст.140, ст.142, № 26, ст.214, ст.216, № 31, ст.250, № 32, ст.264, № 35, ст.302, № 38, ст.338, ст.341, ст.343, ст.352, № 39, ст.356, ст.357, № 51, ст.446; 2000 р., № 2, ст.16, № 3, ст.20, № 10, ст.78, № 22, ст.172, із змінами, внесеними Законом України від 13 липня 2000 року № 1874-III) доповнити пунктом 11.30 такого змісту:

«11.30. До 1 січня 2010 року звільняються від оподаткування: операції з ввезення (пересилання) на митну територію України товарів (крім підакцизних), які використовуються для розширення виробництва та виробничої діяльності підприємств з виготовлення боєприпасів, їх елементів, та виробів спецхімії. Обсяги ввезення цих товарів встановлюються Кабінетом Міністрів України; операції з продажу боєприпасів, їх елементів та виробів спецхімії за державними замовленнями та роботи, послуги і операції з матеріалами, одержаними внаслідок утилізації боєприпасів та виробів спецхімії, термін зберігання яких закінчився»;

4) статтю 7 Закону України «Про оподаткування прибутку підприємств» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 27, ст.181; 1998 р., № 2, ст.7, № 10, ст.35; 1999 р., № 2-3, ст.21, № 4, ст.33, № 32, ст.264, № 38, ст.338, № 39, ст.357; 2000 р., № 5, ст.34, із змінами, внесеними Законом України від 8 червня 2000 року № 1807-III) доповнити пунктом 7.18 такого змісту:

«7.18. До валових витрат платників податку відносяться суми, спрямовані на реінвестування або інвестування розвитку виробництва боєприпасів, їх елементів та виробів спецхімії. Ця сума не може перевищувати суми прибутку, яку одержав би платник податку, не включаючи цю суму реінвестування, інвестування до валових витрат»;

5) пункт 3 статті 6 Закону України «Про списання та реструктуризацію податкової заборгованості платників податків за станом на 31 березня 1997 року» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 34, ст.209; 1998 р., № 52, ст.323) після слів «гірничодобувних підприємств з підземного видобутку сировини» доповнити словами «та підприємств, що розробляють та виготовляють боєприпаси, їх елементи та вироби спецхімії».

Президент України Л. КУЧМА.

м. Київ,
21 вересня 2000 року.
№ 1991-III.

Закон друкується з комп'ютерного набору ДІНАУ

Офіційно

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Кримінального, Кримінально-процесуального кодексів України і Кодексу України про адміністративні правопорушення у зв'язку з посиленням відповідальності за незаконне заволодіння транспортними засобами

Верховна Рада України **постановляє:**

I. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. У Кримінальному кодексі України:

1) доповнити Кодекс статтею 194^1 такого змісту:

«Стаття 194^1. Знищення, підробка або заміна номерів вузлів та агрегатів транспортного засобу

Знищення, підробка або заміна ідентифікаційного номера двигуна, шасі або кузова транспортного засобу, або заміна без дозволу відповідних органів державної влади номерної деталі з ідентифікаційним номером транспортного засобу —

карається позбавленням волі на строк від двох до трьох років з конфіскацією майна або штрафом від п'ятисот до семисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з конфіскацією майна.

Ті ж дії, вчинені повторно або за попереднім зговором групою осіб, —

караються позбавленням волі на строк від трьох до п'яти років з конфіскацією майна»;

2) статтю 215^3 викласти у такій редакції:

«Стаття 215^3. Незаконне заволодіння транспортним засобом

Незаконне заволодіння транспортним засобом з будь-якою метою —

карається позбавленням волі на строк від трьох до п'яти років з конфіскацією майна або штрафом від однієї до однієї тисячі двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з конфіскацією майна.

Ті ж дії, вчинені за попереднім зговором групою осіб або повторно, або поєднані з насильством, що не є небезпечним для життя або здоров'я потерпілого, або з погрозою застосування такого насильства, або вчинені з проникненням в приміщення чи інше сховище, або якщо вони завдали значної матеріальної шкоди потерпілому, —

караються позбавленням волі на строк від п'яти до десяти років з конфіскацією майна.

Дії, передбачені частинами 1 або 2 цієї статті, поєднані з насильством, небезпечним для життя чи здоров'я потерпілого, або з погрозою застосування такого насильства, або вчинені організованою групою чи особливо небезпечним рецидивістом, —

караються позбавленням волі на строк від десяти до п'ятнадцяти років з конфіскацією майна.

Звільняється від кримінальної відповідальності судом особа, яка вперше вчинила дії, передбачені цією статтею (за винятком випадків незаконного заволодіння транспортним засобом з застосуванням будь-якого насильства до потерпілого чи погрозою застосування такого насильства), але добровільно заявила про це правоохоронним органам, повернула транспортний засіб власнику і повністю відшкодувала завдані збитки.

Примітка. Під незаконним заволодінням транспортним засобом в цій статті слід розуміти вчинене умисно, з будь-якою метою протиправне вилучення будь-яким способом транспортного засобу у власника чи користувача всупереч їх волі.

Відповідно до частини 2 цієї статті під повторністю слід розуміти вчинення таких дій особою, яка раніше вчинила незаконне заволодіння транспортним засобом або злочин, передбачений статтями 69, 81-84, 86, 86^1, 86^2, 140-144, 217^2, 223, 228^3, 229^{17}, 229^{19} цього Кодексу»;

3) частину другу статті 7^1 після слів і цифр «злісне або особливо злісне хуліганство (стаття 206 частини 2 і 3)» доповнити словами і цифрами «незаконне заволодіння транспортним засобом, вчинене при обтяжуючих обставинах (стаття 215^3 частини 2 і 3)»;

4) статтю 10 після слів і цифр «злісне або особливо злісне хуліганство (стаття 206 частини 2 і 3)» доповнити словами і цифрами «незаконне заволодіння транспортним засобом (стаття 215^3)»;

5) абзац третій частини четвертої статті 25 після слів і цифр «підробка документів, штампів і печаток, збут їх та використання підроблених документів (стаття 194 частини 1 і 2)» доповнити словами і цифрами «знищення, підробка або заміна вузлів та агрегатів транспортного засобу (стаття 194^1)»;

6) у частині першій статті 26:

пункт 1 після слів і цифр «посягання на життя судді, працівника правоохоронного органу, члена громадського формування з охорони громадського порядку або військовослужбовця (стаття 190^1)» доповнити словами і цифрами «незаконне заволодіння транспортним засобом, поєднане з насильством, небезпечним для життя або здоров'я потерпілого, або з погрозою застосування такого насильства, або вчинене організованою групою чи особливо небезпечним рецидивістом (стаття 215^3 частина 3)»;

пункт 2 після слів і цифр «особливо злісне хуліганство (стаття 206 частина 3)» доповнити словами і цифрами «незаконне заволодіння транспортним засобом при обтяжуючих обставинах (стаття 215^3 частини 2 і 3)»;

7) частину шосту статті 52 після слів і цифр «зловживання владою або посадовим становищем, перевищення влади або посадових повноважень, одержання хабара, посередництво в хабарництві або дачу хабара при обтяжуючих обставинах (статті 165 частина 2, 166 частини 2 і 3, 168, 169 частина 2 і 170 частина 2)» доповнити словами і цифрами «незаконне заволодіння транспортним засобом при обтяжуючих обставинах, крім поєднаного з насильством, небезпечним для життя або здоров'я потерпілого, або з погрозою застосування такого насильства, або вчиненого організованою групою чи особливо небезпечним рецидивістом (стаття 215^3 частини 2 і 3)»;

8) пункт 3 частини першої статті 52^1 після слів і цифр «особливо злісне хуліганство (стаття 206 частина 3)» доповнити словами і цифрами «незаконне заволодіння транспортним засобом, поєднане з насильством, небезпечним для життя або здоров'я потерпілого, або з погрозою застосування такого насильства, або вчинене організованою групою чи особливо небезпечним рецидивістом (стаття 215^3 частина 3)»;

9) пункт 2 частини шостої статті 53 після слів і цифр «особливо злісне хуліганство (стаття 206 частина 3)» доповнити словами і цифрами «незаконне заволодіння транспортним засобом, поєднане з насильством, небезпечним для життя або здоров'я потерпілого, або з погрозою застосування такого насильства, або вчинене організованою групою чи особливо небезпечним рецидивістом (стаття 215^3 частина 3)»;

10) абзац перший примітки до статті 81 після цифр «140-144» доповнити цифрами «215^3»;

11) примітку до статті 140 після цифр «142» доповнити цифрами «215^3»;

12) примітку до статті 215 після цифр «215^2» доповнити цифрами «215^3».

2. У Кримінально-процесуальному кодексі України:

1) у частині другій статті 112 після цифр «194» доповнити цифрами «194^1», а слова і цифри «частинами 2 і 3 статті 215^3, статтями» замінити цифрами «215^3»;

2) у статті 425 слова і цифри «частиною 1 статті 215^3» виключити.

3. У назві та частині другій статті 121^1 Кодексу України про адміністративні правопорушення (Відомості Верховної Ради УРСР, 1984 р., додаток до № 51, ст. 1122) слова «та підробка номерів агрегатів транспортних засобів», «або підробка номерів агрегатів транспортних засобів» виключити.

II. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України Л. КУЧМА.

м. Київ,
21 вересня 2000 року.
№ 1981-III.

Тих, хто виграв, нема. Є лише потерпілі

Новий виток судових розглядів у справі «Одесаобленерго»

Незважаючи на обіцянки влади навести порядок у паливно-енергетичному комплексі країни, зрушення в цій сфері дуже повільні. Даний сектор економіки, як і раніше, залишається криміналізованим і надзвичайно політизованим. Про що з високих трибун відверто заявляють перші особи держави. Але громадянам, які з жахом чекають наближення зими, від цього не легше.

Ні для кого не таємниця, що енергетика, відтоді як було дано старт приватизації, перетворилася на поле битви, де перетнулися інтереси сильних світу цього. Однак хоч ця боротьба уже завдала чимало шкоди галузі, вона не лише не припиняється, а й розпалюється з дедалі більшою силою. Яскравий приклад цього — ситуація навколо акціонерної компанії «Одесаобленерго». Нескінченні судові розгляди, сутички і суперечки між великими акціонерами призвели до того, що «Одесаобленерго» на даному етапі залишилася, судячи з документів, без інвестора — без того, заради чого, власне кажучи, і затівали приватизацію. Очевидно й те, що коли б у цьому не були замішані високого рангу чиновники, народні депутати і судді, то, мабуть, ситуація навколо обленерго давно ввійшла б у правове русло.

Та цього, на жаль, не сталося. Нині можна лише констатувати, що почався новий етап судових розглядів, котрий нікуди, окрім глухого кута, не веде. Дивує при цьому те, з якою готовністю суди беруть справи до розгляду і з якою завидною оперативністю виносять рішення, а потім їх скасовують. При цьому обурює факт безкарності тих осіб, а вони відомі, котрі смикають за мотузочки, приводячи в рух важелі, шкідливі як для галузі, так і для держави в цілому. Відомі вони і в ситуації з «Одесаобленерго».

Хто рухає пішаки?

Коротко нагадаємо ситуацію, що склалася навколо 35-відсоткового пакета акцій «Одесаобленерго», який свого часу отримала офшорна компанія «FS Trading Limited», «вигравши» в консорціуму іноземних інвесторів «Overcon Enterprises Ltd.» комерційний конкурс. Вищий арбітражний суд прийняв позовну заяву у «FS Trading Limited», яка насправді програла комерційний конкурс, і виніс, як нині уже доведено, незаконне рішення на її користь. Завдяки цьому рішенню «FS Trading Limited» перепав 35-відсотковий пакет акцій, за який усе ще триває боротьба.

То хто ж усе-таки стоїть за компанією «FS Trading Limited», яку очолює Володимир Марченко (директор компанії)? Отримавши довгоочікуваний пакет акцій «Одесаобленерго», компанія передала його в управління банкові «Фінанси і кредит». А з чиїм ім'ям пов'язують діяльність цього банку? Звичайно ж, з ім'ям народного депутата України Костянтина Жеваго.

Річ у тому, що К. Жеваго, 1974 року народження, має безпосереднє відношення до діяльності низки структур під назвою «Фінанси і кредит», об'єднаних спільними інтересами і спільним керівництвом: ЗАТ СП «Фінанси і кредит» (керівник — Жеваго Олег Валентинович, брат Костянтина), інвесторами якого виступили дві американські фірми («European Liberti Holdings Inc.» та «Europe Holding Ltd.») і Костянтин Жеваго: комерційний банк «Фінанси і кредит», де в числі засновників — очолюване О. Жеваго ЗАТ «Фінанси і кредит ріелті»; довірче товариство з обмеженою відповідальністю «Фінанси і кредит траст», інвесторами якого, разом з іншими фізичними особами, виступили обидва брати Жеваго. До структури К. Жеваго слід також зарахувати ЗАТ «Ділові партнери» (інвесторами свого часу виступили брати Жеваго та вже відомий вам Марченко В. І.), багато офшорних компаній, у тому числі вже неодноразово згадувані в засобах масової інформації («Vostion Group L. L. C.» тощо).

Одне слово, судячи з цієї інформації, можна вести мову про групу компаній. Компаній, які з самого початку процесу приватизації обленерго зробили спробу взяти під свій контроль частину енергопостачальних підприємств. Апетити в них були величезні, але вдалося отримати значні пакети акцій лише двох підприємств — «Луганськобленерго» та «Одесаобленерго». І хоча викладені вище факти відомі не кожному, але те, що народний депутат не байдужий до енергорубильників, давно не таємниця.

Прізвище пана К. Жеваго деякий час стояло у списку членів спостережної ради «Одесаобленерго» і «Луганськобленерго». Більше того, його ім'я так часто згадувалося у зв'язку з проблемами довкола приватизації цих двох компаній, що дало привід Генеральному прокуророві країни заявити про невгамовний потяг депутата Жеваго до монополії енергетики (не завжди узгоджений з законами). Порушення, які мав на увазі Михайло Потебенько, пов'язані, окрім усього іншого, з проведенням незаконних зборів акціонерів «Одесаобленерго» і рухом коштів на рахунках цієї компанії в банку «Фінанси і кредит», а також маніпуляціями з перерахуванням інвестиційних коштів.

Все це зрештою призвело до того, що горе-інвесторів попросили повернути назад 35-відсотковий пакет акцій «Одесаобленерго». Як відомо, Вищий арбітражний суд України 11 серпня ц. р. скасував своє рішення від 20.08.1998 р., яке призвело до того, що перемога в комерційному конкурсі з продажу 35-відсоткового пакета акцій «Одесаобленерго» дісталася офшорній компанії «FS Trading Limited», проти якої, нагадаю, були всі: і Міненерго, і керівництво підприємства, і обласна влада. Конкурсна комісія, до якої входили представники цих структур, віддала перевагу консорціуму іноземних інвесторів «Overcon Enterprises Ltd.». Тепер, коли рішення ВАСУ 1998 року скасували, він став законним переможцем конкурсу. Але для того, щоб консорціум вступив у свої права, Фонд держмайна мав скасувати свій старий наказ про передачу пакета акцій компанії «FS Trading Ltd.», підписаний паном Бондарем, і видати новий — про передачу його консорціумові «Overcon Enterprises Ltd.». І такий наказ (№ 1946 від 19 вересня 2000 року) було видано. Цим документом відповідні служби ФДМ зобов'язано розпочати роботу з повернення 35-відсоткового пакета акцій «Одесаобленерго» державі і приступити до переговорів з «Overcon Enterprises Ltd.» для укладення з ним угоди купівлі-продажу.

Але, як виявилося, все повертається не в законне русло, а на круги своя. Річ у тім, що Фонд держмайна народжував ненависний йому наказ нестерпно довго. Виправляти свої помилки — робота не з легких, тим паче, якщо бракує бажання. Одне слово, наказ з'явився пізніше за термін, відведений йому судом, не випадково. Поки пан Бондар збирався з духом, підоспів інший судовий документ, за підписом судді Старокиївського райсуду м. Києва І. М. Волика, який заборонив ФДМ та іншим фізичним і юридичним особам вчиняти будь-які дії з 35-відсотковим пакетом акцій «Одесаобленерго». Цікавий, треба сказати, документ. Типовий зразок судової думки в Україні кінця XX століття. Називається «Спробуй відніми, або Громадянин Марченко проти директора Марченка». Та про все по порядку.

Фізичні особи — нові власники пакета

На початку цього року компанія «FS Trading Limited», очолювана Володимиром Марченком, якій так і не вдалося взяти управління «Одесаобленерго» в свої руки, вирішила основну частину своїх акцій продати чотирьом іншим (далеко не стороннім) офшорним компаніям: «Vostion Group L. L. C.», «Unisis Partnership Inc.», «Foster Group Management Inc.», «Brown & Robbins Investments», — і таким чином зберегти для себе пакет. Адже його весь час збиралися у неї відняти, бо компанія володіла ним незаконно. А забрати у чотирьох добросовісних покупців набагато важче. Після того, як з'ясувалося, що справи у «FS Trading Limited» зовсім погані, компанія вирішила 35-відсотковий пакет знову перепродати. Але вже фізичним особам. Звичайно, це також були люди не з вулиці і відібрати у них пакет акцій ще важче.

І 26 липня нинішнього року 11 чоловік стали новими власниками пакета. Серед них — директор компанії «FS Trading Limited» пан В. І. Марченко. Так от, директор «FS Trading Limited» (Марченко) купив акцій на загальну суму 125 097,32 гривні, тобто вдвічі більше порівняно з рештою громадян. Його частка становить 12 509 732 акції, або 6,36% статутного фонду «Одесаобленерго». Половину цієї кількості він придбав трохи пізніше, 6 вересня 2000 року, тобто після рішення ВАСУ від 11.08.2000 року.

Незабаром усі фізичні особи передали свої права на управління частками придбаної ними власності панові Марченку. Про формальність даної оборудки свідчить і той факт, що акції продано по 1 копійці за штуку при номінальній вартості 25 копійок і ринковій — близько 1 гривні.

Та цього виявилося замало. Незважаючи на подвійний перепродаж, справжні власники пакета, щоб ще більше себе убезпечити, вирішили подати позов до суду про визнання за фізичними особами права власності на придбані ними акції. Так народилася позовна заява в Старокиївський районний суд. Подав її громадянин Марченко в інтересах Марченка і ще десяти громадян —державиків пакета. Подав на Міністерство палива та енергетики, Фонд держмайна і п'ять компаній, у тому числі на... «FS Trading Limited». Тобто, на себе самого (як директора «FS Trading Limited») і ті компанії, котрі продали їм акції. Не менш оригінальні й аргументи позивача. Пан Марченко у своїй заяві пише, що підставою для подачі позову до суду став лист, надісланий компанією «FS Trading Limited». Тобто **ним самим**. Цитую: «Незважаючи на законність придбання акцій, вони (тобто, позивачі. — **Авт.**) отримали від компанії листа, в якому повідомляється, що у власників забирають акції для перереєстрації їх на рахунок належного власника». І 13 вересня 2000 року суд (суддя той самий Волик І. М.) у терміновому порядку їхнє прохання задовольнив. У відповідь Мінпаленерго та ФДМ подали на Старокиївський райсуд скаргу до судової колегії у цивільних справах Київського міського суду. Але оскільки скарга, відповідно до законодавства України, подається через суд, рішення якого оскаржується (Старокиївський), Київський міський суд цього документа вчасно, із зрозумілих причин, так і не побачив.

Міністерству палива та енергетики, як і Фонду держмайна, було незрозуміло, яке відношення вона має до факту придбання фізичними особами акцій і до подальшого їх регулювання. Це по-перше. По-друге, крім Мінпаленерго, яке тут ні при чому, ніхто з відповідачів на території Старокиївського району не розташований. Таке відчуття, що позивач зарахував міністерство до відповідачів лише для того, щоб саме даний суд розглядав справу. (Старокиївський суд уже відомий тим, що неодноразово «виручав» «FS Trading Limited» у справах, пов'язаних з «Одесаобленерго».) А по-третє, на мою думку, ця справа про визнання права власності на куплені фізичними особами акції взагалі не підлягала розглядові в жодному суді. Позивач за основу взяв звичайного листа компанії «FS Trading Limited», який сам по собі ні до чого не зобов'язував. Адже це не судове рішення і навіть не наказ ФДМ про повернення акцій, котрий, до речі, з'явився дещо пізніше. І одразу ж був оскаржений в арбітражі компанією «FS Trading Limited»: вона у своєму позові від 22.09.2000 року посилається на те, що Фонд держмайна не мав права видавати наказ про передавання пакета акцій будь-кому, оскільки на той момент уже існувало рішення Старокиївського суду. Але в даній ситуації, навпаки, це Старокиївський суд не мав права розглядати справу, бо на той момент існувало рішення ВАСУ щодо 35-відсоткового пакета. І тим паче виносити ухвалу, яка забороняла всім особам здійснювати будь-які операції з ним. Хіба ця вимога не виходить за рамки компетенції районного суду?

Хто виконуватиме інвестиційні зобов'язання?

Пан Марченко звернувся не тільки до Старокиївського суду та Вищого арбітражу з проханням відмінити наказ ФДМ від 19.09.2000 року про визнання переможцем конкурсу «Overcon Enterprises Ltd.», а й особисто до голови ВАСУ з проханням у порядку нагляду перевірити рішення арбітражу від 11.08.2000 року (відповідно до нього було видано зазначений наказ ФДМ). Але тепер він звернувся до судових інстанцій вже не як приватна особа, а як директор «FS Trading Limited». І ось що цікаво. Він просить призупинити виконання... інвестиційних зобов'язань, передбачених умовами конкурсу з продажу 35-відсоткового пакета акцій «Одесаобленерго», до розгляду спору. Питання про інвестиції — дуже цікаве питання. Мабуть, сьогодні — це проблема номер один. Перепродаж пакета фізичним особам призвів до того, що сьогодні незрозуміло, хто є інвестором. Фізичні особи (адже саме їм тепер належить 35-відсотковий пакет)? Але в договорах купівлі-продажу між п'ятьма компаніями та одинадцятьма приватними особами про інвестиційні зобов'язання не сказано ні слова.

Звичайно, неозброєним оком видно, що 35-відсотковий пакет, незважаючи на його дворазовий перепродаж, і не збирався зникати з поля зору компанії «FS Trading Limited», а точніше, того, хто за нею стоїть. Це видно із заяви цієї компанії на ім'я голови ВАСУ, в якій вона просить призупинити виконання інвестиційних зобов'язань. Більше того, 18 вересня цього року чотири компанії, які володіли 35-відсотковим пакетом («Vostion Group L.L.C.», «Unisis Partnership Inc.», «Foster Group Management Inc.», «Brown & Robbins Investments»), переказали на рахунок ВАТ «Одесаобленерго» 950 тисяч гривень інвестицій. Це, зауважте, після того, як вони вже продали свої акції фізичним особам. (Договори купівлі-продажу датовано 26 липня 2000 року.) І вже після того, як Вищий арбітраж визнав права на цей пакет за «Overcon Enterprises Ltd.». Одне слово, дані факти ще раз свідчать про те, що договори купівлі-продажу є фікцією.

Зрозуміло, що маніпуляції з пакетом потрібні для того, аби втримати його в своїх руках будь-якими, як-то кажуть, способами, дозволеними і недозволеними. Тому придумуються все нові й нові судові позови, що заплутують ситуацію ще більше. Однак закінчується рік. Хочеться знати, хто буде вносити інвестиції, що залишилися. Адже згідно з інвестиційними зобов'язаннями, власник пакета в 2000 році повинен перерахувати «Одесаобленерго» 8,5 млн. гривень. А до кінця 2003-го щорічно по 11,5 млн. гривень. Куди ж, хочеться спитати, дивиться Фонд держмайна і його голова пан Бондар, які зобов'язані стежити за виконанням договору купівлі-продажу 35-відсоткового пакета? І хто, нарешті, відповість за все це свавілля довкола «Одесаобленерго»? Поки що винних немає, тільки потерпілі. І серед них, передусім, саме підприємство «Одесаобленерго», яке при такій чехарді з судовими позовами і безладді з інвесторами навряд чи може працювати стабільно.

Повторюся, але скажу, що запевняння влади про прагнення навести порядок у паливно-енергетичному комплексі, на превеликий жаль, залишаються лише запевняннями.

Володимир ТАРАСЮК,
юрист.

Ненависний наказ народжувався нестерпно довго

Банкіри починають і не програють

ІЗ ДОСЬЄ «ГОЛОСУ УКРАЇНИ»

Олександрові Черевку, начальнику Черкаського територіального управління Національного банку України, 41 рік. Він економіст. Закінчив Кишинівський держуніверситет. За гороскопом — Овен. За вдачею — виважений, ініціативний, цілеспрямований, із «шармом» прагматичного романтика. Пишається тим, що народився на батьківщині великого Тараса, на Звенигородщині. Земляки обрали його депутатом до обласної ради. І не помилилися. Олександр Володимирович за банківськими турботами ніколи не забуває про хліборобські проблеми своїх виборців. І про духовне життя також. Постійно допомагає історико-культурному заповіднику «Батьківщина Т. Г. Шевченка», котрий розташований в його виборчому окрузі. Навесні нинішнього року організував однодумців і посадив сад у рідному селі... Друзі жартують: класичний форс-мажор — Черевко вже побудував один банк, другий реконструював, посадив яблуневий сад, виростив сина і доньку...

— Олександре Володимировичу, ви, відомий і авторитетний на Черкащині банкір, призначений нещодавно ще й радником Прем'єр-міністра України на громадських засадах. Як вам почувається у цій ролі?

— Як і кожній людині, звичайно, приємно, що мою працю, певні нові підходи у кредитно-банківській діяльності, у розв'язанні регіональних проблем помічено. Це висока оцінка, котра зобов'язує брати і вищі орієнтири, розв'язувати ще складніші завдання. Адже ні для кого не секрет, що перші паростки стабілізації економіки потребують надзвичайних зусиль і передусім фінансового оздоровлення всього народного господарства країни.

— Кажуть, що в банкірів усе розкладено по поличках на кілька років наперед. Які завдання ви ставите перед собою у ранзі радника прем'єра?

— Якщо одним реченням — докласти максимум власної ініціативи і зусиль для побудови в Україні ефективної соціально орієнтованої ринкової економіки. Стратегію цього руху визначено у Посланні Президента України Л. Кучми «Україна: поступ у XXI сторіччя» та в Програмі діяльності Кабінету Міністрів України. Тактика має опрацьовуватися на місцях, відповідно до специфічних умов регіону. Щоб подати до Кабінету Міністрів свій пакет пропозицій, змін і доповнень до законів, постанов уряду, в області сформовано консультативно-робочі групи з найдосвідченіших керівників, аналітиків, фахівців виробництва. Ці «мозкові центри» проводитимуть попередній розгляд проектів урядових постанов, доповнення до чинного законодавства. Найближчим часом почнуть працювати групи з питань структурної перебудови економіки, реформування відносин на селі, розвитку середнього і малого підприємництва, пенсійного забезпечення і соціального захисту населення, реформування освіти, медицини. Аби мати щодо цього думку науковців, розроблюємо програму роботи з професорсько-викладацькими колективами вузів, зокрема, Української академії банківської справи, Уманської сільгоспакадемії, Черкаського інженерно-технологічного інституту, Черкаського держуніверситету.

— Яка, на ваш погляд, найактуальніша проблема стоїть нині перед урядом Віктора Ющенка?

— Глибоко переконаний — тільки широкомасштабна структурна перебудова економіки виведе Україну на шлях стабілізації, а згодом і розквіту. Йдеться про те, що в державі треба всіма силами науки і практики виробити і ухвалити у Верховній Раді Національну програму структурної перебудови економіки. Структурні диспропорції економіки, 60 відсотків якої становлять базові галузі, за світовими стандартами — руйнівні і безперспективні. Подолати цю критичну межу, відновити державне регулювання цим процесом — ось головне завдання уряду. Йдеться виняткове про економічні методи державного регулювання з використанням таких підойм і стимулів, як ціна, кредит, прибуток, податок. А ще — підтримка підприємництва, визначення системи галузевих та регіональних пріоритетів.

— Для цього потрібна ефективна законодавча база...

— Безумовно. Основними складовими її, на мою думку, мають бути інвестиційне, антимонопольне, страхове і банківське законодавство. Треба створити прозору, стабільну систему господарчого законодавства, яка не суперечила б економічній доцільності. Чекає свого запровадження також ощадно-кредитна система. Саме вона дасть змогу залучати заощадження населення для реалізації Національної програми структурної перебудови економіки. Є нагальна потреба напрацювати і ухвалити у Верховній Раді України закони «Про ощадну справу», «Про кредитування», «Про гарантування вкладів фізичних осіб», «Про гарантії комерційним банкам», дія котрих дасть змогу розширити сферу державного регулювання в інвестиційно-інноваційній політиці. Економічно здорова інвестиційна система в Україні може базуватися на акумуляції заощаджень через банки, кредитний і фондовий ринки.

— Широкі узагальнення, як правило, акумулюються у конкретних пропозиціях. Що ви сьогодні пропонуєте уряду?

— Працюю над службовою запискою про ефективність дії постанови Кабінету Міністрів від 2 червня 2000 року «Про деякі питання державного регулювання виробництва і реалізації цукру», котру прийнято на виконання відповідного закону України. Це ненормально, коли за активних дій уряду щодо зменшення бартерних операцій виробництво цукру знову повернулося у протоптану колію бартеру, що шкодить економіці нашої держави, кожному регіону зокрема.

— Як, до речі, і позабанківський обіг готівки. Здається, з вашої ініціативи до цього привернуто особливу увагу?

— Це, на моє переконання, найактуальніша проблема. Якщо хочете — питання національної безпеки та перспективи інтегруватися в європейське співтовариство. Станом на 1 вересня нинішнього року загальний обсяг грошової маси в обігу дорівнював 29,2 мільярда гривень, з яких готівка поза банками становила 11,8 мільярда, або 41 відсоток. Паралельне функціонування двох секторів — легального та тіньового — унеможливлює стабільний розвиток економіки. Територіальне управління Нацбанку та редакція черкаської обласної газети «Нова доба» півроку реалізовували спільний проект «Гроші поза банками. Як залучити ці кошти в офіційну економіку?» За цей час в газеті виступило 79 керівників, представників обласної, районних держадміністрацій, установ банків, податкових служб, фінансових органів, підприємницьких структур. Усі пропозиції, висловлені в ході реалізації проекту, направлено Верховній Раді, Національному банку, Раді Національної безпеки і оборони України, облдержадміністрації. Здійснений проект корисний не лише теоретичними напрацюваннями, а й практично. Збільшення у 3,3 разу вкладів населення у банківських установах області засвідчило про реальну довіру населення до банків і до гривні зокрема. Це, в свою чергу, дало можливість збільшити кредитування економіки і насамперед сільськогосподарського товаровиробника.

— Черкащина — край хліборобський. Які особливості його розвитку ви вбачаєте?

— Програмою діяльності Кабінету Міністрів визначено нові умови розвитку регіонів. Йдеться про децентралізацію функцій виконавчої влади, делегування регіонам значної їх частини, про зміцнення місцевих фінансів, гарантоване забезпечення єдиних мінімальних соціальних стандартів тощо. Позитивно оцінюю ухвалення в майбутньому закону «Про заходи щодо підтримки регіонального розвитку» — те, що при Кабінеті Міністрів поновлено діяльність Міжвідомчої комісії з питань місцевого самоврядування. Щодо Черкащини, яка є областю великих потенційних кадрових, земельних, матеріально-технічних можливостей, — вона нарощуватиме промислове, сільськогосподарське виробництво, культурно-просвітницьку роботу. Для цього державі треба забезпечити регулювання територіальних пропорцій виробництв, структура перебудова яких має першочергове значення для регіону. Хочеться докласти максимум зусиль, аби Черкащина набувала нового, поглибленого історико-державницького звучання у національному оновленні, яке в далекому минулому очолив Богдан Хмельницький, визнанні і утвердженні України, які пророкував і відкривав людству Тарас Шевченко. У зв'язку з цим під час підготовки до 200-річчя від дня народження великого Кобзаря ми ініціюватимемо пропозицію, щоб урядовим визнанням було проторено з Черкащини історико-духовну Дорогу державництва «Чигирин—Моринці—Канів—Київ». Щоб кожен, хто пройде цією Дорогою, набував непохитної віри у свій народ, у свою Батьківщину, в її невмируще минуле і прийдешнє.

— Хай здійсняться ваші сподівання!

Інтерв'ю вела Лідія ТИТАРЕНКО.

На знімку: начальник Черкаського територіального управління Національного банку України, радник Прем'єр-міністра України на громадських засадах О. Черевко.

У номер

Культура України в Німеччині

(Початок на 1-й стор.).

А незвичайність, оригінальність очікує відвідувачів на всіх заходах цього свята. Його відкриває концерт камерного ансамблю «Київські солісти» під орудою Богодара Которовича сьогодні ввечері в Німецькому театрі. Завтрашній театральний вечір також приверне увагу багатьох глядачів, берлінці побачать п'єсу Бертольда Брехта «Кар'єра Артуро Уї» у постановці Валентина Козменка-Делінде. І хоча вистава йде українською мовою, але у виконанні чудових акторів Національного академічного театру імені Івана Франка з Богданом Ступкою у головній ролі вона не потребуватиме перекладу. І не було ще глядача, котрого не зачарувала б Ніна Матвієнко. Вона виступатиме у Берліні з ансамблем «Київська камерата».

Листопадовими вечорами у Німеччині буде чимало музики з України: київський квартет саксофоністів, камерний хор «Київ», бандурист Костянтин Новицький. А також справжній кінофестиваль — найкращі українські фільми цього століття: «Арсенал», «Земля», «Іван», «Аероград», «Щорс», документальні стрічки Олександра Довженка, «Тіні забутих предків», «Вій», «Вечір на Івана Купала» Сергія Параджанова, а також фільми Миколи Мащенка, Леоніда Осики, Кіри Муратової, Олександра Роднянського.

Українська поезія, завдяки літературознавцю і невтомній перекладачі Анні-Галі Горбач, відома німецьким читачам. Цього разу вони зможуть зустрітися з Ліною Костенко та Василем Герасим'юком.

Новий, цілковито невідомий і фантастичний світ Марії Приймаченко у різнобарв'ї української землі відкриють відвідувачі виставки творів цієї самобутньої художниці. І поринуть у жорстоку правду Чорнобиля на фотовиставці Віктора Марущенка.

Звичайно, і виставки, і концерти супроводжуватимуться дискусіями й обговореннями, а в університеті в Грайфсвальді відбудеться симпозіум «Історія української культури», який обіцяє стати подією в науковому житті всіх, хто цікавиться україністикою.

Президент України Леонід Кучма і президент Федеративної Республіки Німеччина Йоганнес Рау надіслали привітальні листи учасникам Днів культури України в Німеччині. Йоганнес Рау, відзначивши традиційність культурних зв'язків двох народів, які не переривалися навіть за часів «залізної завіси», висловив сподівання, що ці Дні не тільки продовжать добру традицію, а й відкриють для німців багато нових сторінок у багатогранній культурі України. Федеральний президент наголосив, що «сьогодні відкривається чудова можливість показати нашу спільну належність до європейського дому».

А ще є надія, що засоби масової інформації Німеччини тепер повідомлятимуть не тільки про українську мафію, олігархів і нечистих на руку урядовців, а й про талановитий український народ, прекрасну країну, що має таких музикантів, співаків, митців, поетів. Хоча б протягом цього місяця.

Валентина ПИСАНСЬКА.

Берлін.

Про що кажуть металурги

Ще торік Стахановський завод феросплавів мав борговий клопіт, але нинішнього — вже одержав понад 20 мільйонів гривень прибутку. Цьому великою мірою посприяв експорт продукції до Японії, Канади, Саудівської Аравії, США. До речі, не в останню чергу завдяки бурхливій торгівлі нашої металургії на зовнішньому ринку Україна почала експортувати більше продукції, ніж імпортувати, заробляючи для своїх потреб дорогоцінну тверду валюту.

Стахановський феросиліцій користується неабияким попитом і на внутрішньому ринку. Біля плавильних печей можна почути таке: «Вижили, тепер — розвиваємося».

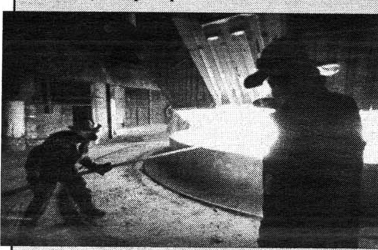
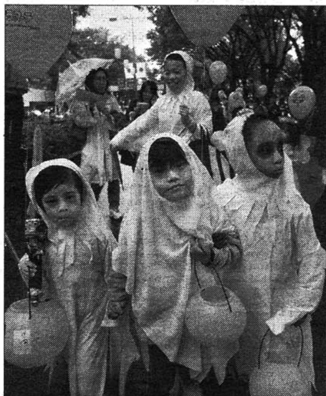

Фото Вадима ЛІСНОГО (ДІНАУ).

Потрібна Національна програма структурної перебудови економіки

У Хеллоуїн Джордж Буш надів маску Альберта Гора

Джордж Буш-молодший, кандидат у президенти США, в Хеллоуїн лякав виборців у масці свого суперника Альберта Гора. Свідками цього стали тисячі американців, які дивилися по телевізору «Шоу Джея Ліно». Сам ведучий провів ефір у масці Джорджа Буша. Під час шоу Буш жартував і пародіював Гора. Коли ведучий надів його власну маску, Буш сказав: «Ця ще страшніша за ту, що на мені».

На знімку АП: святкування Хеллоуїна в Японії.

Рішення про будівництво нового газопроводу через Білорусь поки що не ухвалене

Чи є «намір розглянути можливість доцільності»?..

Агентство «Інтерфакс» розповсюдило повідомлення, в якому президент Білорусі Олександр Лукашенко каже про «болісну реакцію України на можливість будівництва додаткової гілки газопроводу через Білорусь».

Агентство навело висловлювання білоруського президента не зовсім точно, бо він коментував лише думку українських ЗМІ, а не Києва. Українське керівництво ще не висловлювалось офіційно з приводу порушеного питання. Та й насправді причин для серйозних заяв поки що немає.

Ідеться про будівництво нової гілки газопроводу з Росії через Білорусь в Європу. Довжина білоруської ділянки має становити близько 600 км.

Представники Росії й Білорусі кажуть про намір побудувати ще одну гілку газопроводу як про справу вже вирішену. Проте німецька сторона, яка стане отримувачем газу, висловлюється про це не так упевнено.

Підписаний минулого тижня документ має дуже довгу назву, щось на кшталт «протокол про наміри розглянути можливість доцільності будівництва газопроводу через Білорусь». Непевність німецької сторони пов'язана з тим, що Польща поки що не дала згоди на будівництво гілки через свою територію в обхід України. Тож остаточне рішення залежить від того, чи вдасться умовити Польщу.

Білоруські чиновники в неофіційних розмовах зазначають: росіяни не хочуть будувати новий газопровід через Україну, бо українці крадуть газ у великих обсягах. Щоправда, такий гріщок водиться й за білорусами, але це називається «відбором додаткових обсягів газу» і робиться зі згоди газпромівського керівництва.

На сьогодні борг Білорусі перед «Газпромом» становить 274 млн. доларів. Останніми роками білоруські борги за газ завжди були досить значні, і керівництво «Газпрому» не раз попереджало білорусів про зменшення поставок (скажімо, на 20%). Однак після «зменшення» обсяги щодень отримуваного газу практично не змінювалися. Газпромівське керівництво крізь пальці дивилося на те, що білоруська сторона просто добирала недопоставлений газ.

Звичайно, в Білорусі дуже задоволені наміром Росії побудувати додаткову гілку газопроводу. Офіційні особи стверджують, що це має різко піднести добробут білорусів...

Ганна ПЕТРОВСЬКА.

Мінськ.

«Людина в чорному» намагалася проникнути в Білий дім

Учора у Вашингтоні відзначили 200-річчя Білого дому. Його було закладено в жовтні 1792 року, а офіційно відкрито 1800 року, коли федеральний уряд переїхав до Вашингтона. У 1814-му після перемоги над американськими збройними силами англійці, які висадилися в Меріленді, поспішили спалити не лише парламентську споруду Капітолію, а й Білий дім. Його відновили в жовтні 1817-го, й відтоді він зберігся майже без змін.

Святкування 200-річчя було затьмарено спробою невідомого проникнути через огорожу на територію головної резиденції американського президента. Проте служба безпеки вчасно виявила й арештувала якусь «людину в чорному». У порушника не виявилося зброї. Його негайно повезли для подальшого розслідування. За даними телекомпанії CNN, у момент, коли порушник намагався проникнути на заборонену територію Білого дому, там не було президента і його дружини.

Хто інший, як не Церетелі

Російського скульптора Зураба Церетелі запрошено взяти участь у наступному конкурсі проектів нового Колоса Родоського. В давнину Колоса Родоського вважали одним із семи чудес світу. Роботи зі створення нової статуї мають бути завершені до афінської Олімпіади 2004 року. Сам Церетелі перебуває нині у США, куди його запросили на день народження Хілларі Клінтон. Нагадаємо нашим читачам: Зураб Церетелі — автор отого знаменитого величезного пам'ятника Петру І в Москві, що його він переробив з пам'ятника Колумбу — останній не припав до смаку Америці. Втім, Колумб, Петро, Колос — яка різниця?! Головне — масштаб!

З'явилася пляма

На поверхні води в місці катастрофи італійського танкера «Еволі Сан» у протоці Ла-Манш утворилася якась пляма завдовжки — 800 й завширшки — 20 метрів. Зазначимо, що на борту затонулого під час шторму танкера мало бути 6000 тонн стиролу. На думку екологів, витікання цієї речовини може завдати непоправної шкоди екологічній обстановці у протоці.

Справу про смерть Діани закрито

Французький апеляційний суд відхилив прохання Мохамеда Аль-Файєда про судове переслідування папарацці, котрі, як вважає позивач, причетні до загибелі принцеси Діани та його сина Доді Аль-Файєда. Судді підтвердили, що автокатастрофа сталася з вини водія Анрі Поля. Він був п'яний і перебував під впливом антидепресантів.

Світ про Україну

Ось такі ми, примхливі

Саме «примхами» вважає президент Росії Володимир Путін занепокоєння України та Польщі щодо майбутнього спорудження другої гілки газопроводу в Західну Європу». «Цей газопровід дасть вам мільярд доларів щорічно. Раджу подумати над цим», — не дуже дипломатично, але цілком переконливо «заспокоїв» Путін поляків.

Проте, як пише газета «Файненшнл таймс», «Польща та Україна, з їх багатовекторною історією перебування під владою іноземних держав, ніколи не могли призвичаїтися до думки, що їх могутніші сусіди укладають оборудки за їхніми спинами.... Польща і Україна незадоволені тим, що цей проект не бере до уваги їх довгострокові економічні та політичні інтереси... Україна втратить свій головний важіль впливу на Москву... Польщі не подобається маршрут, яким планово прокладати новий газопровід. Труба перетне щонайменше два національні парки».

Проте під час паризького саміту ЄС—Росія та переговорів з президентом Франції Жаком Шираком Володимир Путін знову почув, що Європа зацікавлена отримувати російський газ. За словами президента Жака Ширака, цей проект відповідає інтересам і Європейського союзу, і Росії. Щодо інтересів України... Як пише «Газета Виборча», «в Парижі ЄС не розглядала планів спорудження газопроводу в обхід України. Ширак навіть заявив, що про можливий маршрут узагалі не йшлося». «Європі все одно, як пройде газопровід, — вважає політолог Аніта Тираспольська. На її думку, ні Європа дотримується такої позиції — блокування будівництва нового газопроводу — спроба затримати історію». Газета робить висновок: «Захід, не змигнувши оком, відкидає інтереси України, нашого головного партнера в цій частині Європи. А Україна не може (чи не хоче) їх захищати. Польща залишилася сама. Але можна сказати, що для Польщі відкрилася велика перспектива.... Росія та ЄС дуже зацікавлені в нових газопроводах. А вони повинні пройти через Польщу. Можливо, вперше в історії, наше розташування між Заходом і Сходом перестало бути прокляттям. Воно стає шансом.»

Іншої точки зору дотримується газета «Трибуна»: «Чи може Польща разом з Україною розраховувати на якісь козирі в цій грі? Звичайно, ні. Тому нам слід адекватно оцінювати свої можливості і задовольнитися тим, чого можна домогтися. Наприклад, участі в переговорах».

Але чому Європа так зацікавлена домовитися з Росією? Російські резерви газу — найбільші в світі. Газета «Журналь дю Сантр» пише: «Ідеться про збільшення в два рази обсягів поставок російського газу в Західну Європу. І якщо врахувати складність ситуації в близькосхідних державах—експортерах нафти, то не варто дивуватися... В сьогоднішній Франції політичний прагматизм узяв гору над благородними принципами».

Підготувала Наталя ФІЛІПЧУК.

Електронний уряд Латвії

Нещодавно в Ризі побував керівник європейського представництва корпорації «Майкрософт» Мішель Лакомб. Він зустрічався з керівництвом Сейму та уряду, його приймав президент Латвійської Республіки. Від імені свого шефа Білла Гейтса пан Лакомб запропонував створити в Латвії так званий електронний уряд.

Ідеться не про державний переворот. Мається на увазі запровадження єдиної системи електронного управління державою. У результаті чиновники від імені держустанов одержать доступ до всіх електронних баз даних. А підприємців і пересічних мешканців буде позбавлено необхідності збирати відомості-довідки в різних інстанціях та оббивати пороги присутственних місць.

Можна буде, наприклад, удома заповнити податкову декларацію і відправити її куди слід електронною поштою. Або, сидячи в офісі, заснувати нову фірму чи зареєструвати законний шлюб.

Завдяки зменшенню бюрократичної тяганини істотно підвищиться якість і швидкість отримання послуг. Ефект від запровадження такої новації не в останню чергу полягає в зниженні корупції за рахунок зменшення ролі чиновників і великої прозорості системи управління.

Схожі проекти нещодавно представлено у Великій Британії, Чехії та інших країнах.

Згідно з даними соцопитувань, 9% мешканців Латвії мають персональні комп'ютери, а майже третина користувалися ними бодай один раз. За цими показниками Латвія випереджає Литву, але приблизно вдвічі відстає від Естонії.

Володимир СТРОЙ.

Рига.

Відокремлення сіамських близнят

Після 12-годинної операції австралійським нейрохірургам вдалося розділити голови двох дівчаток-близнят, потиличні кістки яких під час народження були зрощені, а тіла розташовані «валетом». Попередній випадок такого зрощення голівок дітей зареєстровано у 1720 році.

Дівчатка мали спільну систему спинномозкової рідини. Проте їхні мізки не зрослися. Стан Монік і Тейли Армстронг після операції задовільний.

Павло АНГЕЛУЦА.

Канберра.

Як отримати мільйон

В Ємені шахраї підробляли на чеках підписи президента і віце-президента країни. В результаті цих махінацій вони отримали в центральному єменському банку 150 мільйонів ріалів, себто мільйон доларів. Така оборудка здійснюється не вперше, бо банківські працівники, забачивши підписи перших осіб держави, втрачають будь-яку пильність і обережність.

Тайфун чи теракт?

Рятувальні роботи на місці катастрофи літака «Боїнг 747-400» компанії «Сингапур ейрлайнз» в аеропорту Тайбея в Тайвані завершено. Кількість загиблих уже сягнула 78 осіб, а більшість поранених перебуває у тяжкому стані. Загалом на борту літака було 179 осіб. Під час розслідування на місці катастрофи виявлено колесо, що не належало лайнерові, який розбився. Висунуто дві версії: або колесо було принесене тайфуном, або його наявність свідчить про те, що здійснено теракт.

Редактор номера Іван ІЛЛЯШ.

Редколегія: Олександр БІЛИК, Леонід БРОВЧЕНКО, Анатолій ГОРЛОВ, Віталій ЖЕЖЕРА, Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ, Світлана ПИСАРЕНКО, Анатолій СОЛОНСЬКИЙ, Віталій СУДДЯ.

Головний редактор Сергій ПРАВДЕНКО.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- За точність викладених фактів відповідальність несе автор.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Загальний тираж 179041.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50

Зам. 0311200.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Голос України

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса ВР України: 01008, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 446-91-37, 441-89-34, 441-89-44; телефакс — 449-85-62.

E-mail: sekret@golos.relc.com